

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 11 (311) 1 listopada 2017

Bądźcie ulegli Bogu. Przeciwdstawiajcie się diabłu – to ustąpi. Zbliźcie się do Boga, a wtedy i On będzie blisko was. Uniźcie się przed Panem, a On was wywyższy. Jk 4,7-8.10

Aktualne drogowskazy św. Jakuba dla chrześcijan

Pytamy często: jak obronić się przed atakami diabła? Zdając sobie sprawę, że diabeł jest bardzo niebezpieczny, musimy pamiętać, iż nie wolno z nim wchodzić w żadne układy, aby nie pozwolić się zwieść. Jednak nawet nasze wielkie wysiłki w walce z diabłem nie wystarczą, jeśli nie będziemy ulegli Panu Bogu i nie będziemy blisko Niego. Oto recepta na zwycięstwo nad diabłem: w walce z nim potrzebujemy pomocy Bożej. A być blisko Boga, to znaczy: słuchać Go, być uległy Jego woli i podporządkować się Jego naukom. Tylko z pomocą Bożą możemy obronić się przed atakami diabła.

Trzeba być skromnym i pokornym przed Bogiem, uznać Jego wyższość, uniżyć się przed Nim jako grzesznik świadomy swojej małości, a wtedy On nas wywyższy. Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornych hojnie obdarowuje (por. Prz 3,34). Kto poddaje się Bogu, zbliża się do Niego i unija się przed Nim, ten będzie nagrodzony i wywyższony (por. Mt 23,12; Łk 1,52; 14,11; 18,14; 1 P 5,6;). Najlepszym przykładem uniżenia się przed Bogiem i wywyższenia przez Niego jest Pan Jezus (por. Flp 2,6-11).

Ks. Józef Kozyra

Rok 2017 – Rokiem Koronacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, Królowej Korony Polskiej w 300. rocznicę tego wydarzenia, Rokiem Adama Chmielowskiego – Świętego Brata Alberta, Rokiem Josepha Conrada – Korzeniowskiego, Rokiem Tadeusza Kościuszki, Rokiem błogosławionego Honorata Koźmińskiego, Rokiem Marszałka Józefa Piłsudskiego, Rokiem 100-lecia objawień w Fatimie

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audiencja ogólna – środa 4 X 2017 r.

„Pozdrawiam serdecznie pielgrzymów polskich w dniu, w którym przypada święto Franciszka z Asyżu. Chcę wspomnieć, że 100 lat temu w Fatimie, w każdym z sześciu objawień, Matka Boża prosiła: «Chciałabym, abyście każdego dnia odmawiali Różaniec». Odpowiadając na Jej prośbę, módlmy się wspólnie za Kościół, Stolicę św. Piotra, w intencjach całego świata. Przepraszajmy za grzechy. Prośmy o nawrócenie wątpiących, odrzucających Boga i o zbawienie dusz czyścicowych. Wam wszystkim, którzy odmawiacie Różaniec, z serca błogosławię!”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 4 X 2017

Audiencja ogólna – środa 18 X 2017 r.

„Pozdrawiam pielgrzymów polskich. Dzisiaj, wspominając św. Łukasza Ewangelistę, obchodzicie w Polsce patronalne święto Służby Zdrowia. Pamiętajcie w modlitwie o wszystkich, którzy z oddaniem i poświęceniem służą chorym. Niech

nigdy nie zabraknie im sił w pełnionej posłudze, sukcesów i radości. Niech Bóg ich wspiera i wynagrodzi wszelkie dobro oraz nadzieję wlewaną w serca chorych. Wam wszystkim tu obecnym i waszym bliskim z serca błogosławię”.

Biuletyn Radia Watykańskiego, 18 X 2017

Oświadczenie Prezydium Konferencji Episkopatu Polski w sprawie ograniczenia handlu w niedzielę

W związku z trwającymi pracami legislacyjnymi nad projektem ustawy w sprawie ograniczenia handlu w niedzielę, jako Prezydium Konferencji Episkopatu Polski – biorąc również pod uwagę liczne głosy wiernych Kościoła rzymskokatolickiego i chrześcijan z innych Kościołów – wyrażamy nasz niepokój wobec losu obywatelskiej inicjatywy Związku Zawodowego „Solidarność”, która została poparta podpisami ponad

500 tys. obywateli naszego kraju. Tak Konferencja Episkopatu Polski, jak i biskupi poszczególnych diecezji wielokrotnie udzielali tej inicjatywie jednomyślnego poparcia w komunikatach i listach pasterskich, licząc na przywrócenie całemu społeczeństwu niedzieli jako dnia wypoczynku i czasu budowania więzi rodzinnych oraz umacniania relacji społecznych. Niestety, jak wynika z dotychczasowych prac nad ustawą, aktualnie proponowane rozwiązania odbiegają zasadniczo od proponowanego kształtu tej inicjatywy. Milczenie z naszej strony w tej kwestii byłoby zaniechaniem naszego pasterskiego obowiązku stania na straży dobra wspólnego.

Trudno pominąć fakt, iż to właśnie „Solidarność” – jako Związek programowo ukierunkowany na ochronę praw pracowniczych – realizując własną uchwałę programową i zapis o dążeniu do wprowadzenia zasady 5-dniowego tygodnia dla wszystkich pracujących, ma szczególne prawo i obowiązek upominania się o wolne niedziele. Wolna niedziela zawiera się w etosie „Solidarności”, z którego nie wolno korzystać wybiórczo, zwłaszcza tym, którzy się na nią programowo powoływali i powołują.

W okresie przygotowań do obchodów 100-lecia odzyskania Niepodległości – otwarcie odnosząc się do dziedzictwa „Solidarności” – nie można pominąć niedzieli jako budulca duchowej wspólnoty narodu. Ten społeczny wymiar „uwolnienia” niedzieli zawiera w sobie jedną z podstawowych prawd o naturze człowieka, który współlistnieje z innymi tworząc z nimi wspólnotę, społeczność, naród. Chodzi również o uwolnienie człowieka, gdyż osoba, której odbiera się wolną niedzielę jest kimś wykorzystywanym. Rzecz nie dotyczy jedynie osób pracujących w handlu – choć to ich los najbardziej leży nam na sercu. Wykorzystywani są również i ci, którym – oferując spędzanie jedyne wolnego dnia w handlowej galerii – zacieśnia się tym samym obszar budowania relacji z innymi do samej tylko konsumpcji, do zdobywania nowych towarów, mających rzekomo nieustannie poprawiać standard życia, co ostatecznie jest formą materializmu praktycznego.

Apelujemy więc do tych, którzy mają realny wpływ na kształt prawa w naszym państwie, aby mieli na względzie przede wszystkim dobro obywatela i dobro społeczeństwa, zagrożone – podobnie jak w innych państwach Europy – laicyzacją. Nie wolno zapominać własnych haseł i postulatów wysuwanych w drodze do osiągnięcia wła-

dzy, w tak ważnej społecznie kwestii. Nie wolno – nawet wobec lobbingu środowisk, dla których zysk stanowi większą wartość niż człowiek, czy naród. Konkretnym wyrazem miłości do człowieka jest umacnianie sprawiedliwości – napisał św. Jan Paweł II w encyklice *Centesimus Annus*. Niedzielny odpoczynek jest jednym z nierozłącznych elementów sprawiedliwego traktowania wszystkich i nie może być luksusem dla wybranych. Niech zatem nie ginie sprawiedliwość i solidarność pośród nas, przygotowujących się do świętowania setnej rocznicy niepodległej Polski. Niech integralnym elementem tego święta całego narodu stanie się prawne i definitywne zabezpieczenie wolnej od pracy niedzieli, jako spoiwa umacniającego narodową wspólnotę.

+Stanisław Gądecki

Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+Marek Jędraszewski

Arcybiskup Metropolita Krakowski
Zastępca Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski

+Artur Miziński

Biskup Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, dnia 31 października 2017 roku

BP KEP

<http://episkopat.pl/prezydium-episkopatu-potrzebne-prawne-i-definitywne-zabezpieczenie-wolnej-od-pracy-niedzieli/>

Nasz Dziennik, nr 254 (6007), 2 XI 2017, str. 2

Rok 2017 – Rokiem Koronacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, Królowej Korony Polskiej w 300. rocznicę tego wydarzenia

Znaczek
Poczty Polskiej

300-LECIE KORONACJI
OBRAZU MATKI BOŻEJ
CZĘSTOCHOWSKIEJ

Modlitwa Jubileuszowa na 300-lecie Koronacji cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej

Bogurodzico Dziewico Maryjo,
nasza Matko i Królowo,
wyniesiona na wyżyny nieba.

Ty nieustannie otaczasz troską i miłością naród polski.

Prosimy, by jubileusz 300-lecia koronacji Twojego Jasnogórskiego Wizerunku odnowił w każdym z nas cześć i ufność wobec Boga, Ojca i Syna i Ducha Świętego

Ty, Matko, jesteś nam wzorem zaufania oraz uległego poddania się Jemu we wszystkim. Niech nasze przemienione życie stanie się żywym diamentem Twej korony wyniesienia i chwały.

Chcemy z naszymi duchowymi darami stanąć w bliskości Boga

i stać się świadkami Jego wielkiego miłosierdzia. Pragniemy – odnowieni w wierze, nadziei i miłości,

żyjąc według zasad Ewangelii – razem z Tobą uwielbiać Tróję Przenajświętszą. Amen

Niedziela, nr 11, 12 III 2017, str. 5

Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej na Jasnej Górze

http://300.jasnagora.pl/802,artykul,Modlitwa_Jubileuszowa.aspx

Rok 2017 – Rokiem Adama Chmielowskiego – Świętego Brata Alberta

Znaczek
Poczty Polskiej

Rok Adama
Chmielowskiego
ŚW. BRAT ALBERT
Płaskorzeźba w kościele
pw. św. Brata Alberta
w Gdańsku-Przymorzu.
Autorzy płaskorzeźby:

Marcin Sobczak i Adam Piasek

Naznaczony stygmatem miłości Ojczyzny

Sto lat temu, w dzień Bożego Narodzenia 1916 roku, „gdy w południe dzwony wzywały do modlitwy Anioł Pański, narodził się dla nieba św. Brat Albert, opiekun nędzarzy i wdziejczonych - «Brat naszego Boga»”, jak trafnie określił go

Karol Wojtyła” (z listu Episkopatu Polski na IV niedzielę Adwentu 2016). (...) Podczas pontyfikatu św. Jana Pawła II, poprzez akty beatyfikacji (Kraków, 22 czerwca 1983) i kanonizacji (Rzym, 12 listopada 1989) Kościół uznał ogłosił jego świętość. Konferencja Episkopatu Polski (4-5 X 2016) podjęła decyzję o ustanowieniu Roku Świętego Brata Alberta (25 XII 2016 - 25 XII 2017). (...) Także Sejm Rzeczypospolitej ustanowił rok 2017 rokiem „świętego społecznika” Adama Chmielowskiego – św. Brata Alberta. (...)

Jędrzej Łukawy, Nasza Służba. Dwutygodnik Ordynariatu Polowego, Rok XXVI, nr 2 (547), 16-31 stycznia 2017 r., str. 6-7

Rok 2017 – Rokiem Tadeusza Kościuszki

Znaczek
Poczty Polskiej

Rok
Tadeusza Kościuszki

Barbara Wachowicz: Tadeusz Kościuszko w Ojczyźnie, Ameryce, Szwajcarii

Oficyna Wydawnicza RYTM,
Warszawa 2017

Opowieść o życiu Naczelnika – jego walkach, zwycięstwach i porażkach, miłościach, przyjaźniach i sławie. Poznajemy też krainę dzieciństwa, studia w Rycerskiej Szkole Kadetów, epopeję walk o niepodległość Ameryki, losy Insurekcji, obronę Warszawy, tragedię Maciejowic, moskiewskie więzienie, lata przeżyte we Francji, aż po finał żywota w Szwajcarii.

<http://www.znak.com.pl/kartoteka,ksiazka,88081,Tadeusz-Kosciuszko-w-Ojczyźnie-Ameryce-Szwajcarii#note>

Stanisław Waluś

Rekolekcje dla członków Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach

W dniach 22-24 września 2017 roku, w domu rekolekcyjnym w Kokoszycach odbyły się do- roczne rekolekcje dla członków i sympatyków

Katowickiego KIK-u. W spotkaniu wzięło udział 51 osób. Prowadzącym był ks. prałat dr Stanisław Puchała, a tematem przewodnim były słowa Chrystusa „Idźcie i głoscie”.

Początek rekolekcji to modlitwa w kaplicy o godz. 18.00 a następnie udział w Ofierze Eucharystycznej o godz. 20.00. W homilii ks. prowadzący zaznaczył, że rekolekcje mają nam pomóc na nowo odkryć prawdę o sobie i o swoim życiu. Kanwą do rozważań były słowa Psalmu 49, „Ubodzy w duchu mają wstęp do nieba”. Piątkowy wieczór zakończyliśmy Apelem Jasno-górskim.

Następne dwa dni rozpoczynały się wspólnym odmawianiem Jutrznii w kaplicy. W sobotę był czas na Adorację Najświętszego Sakramentu, Sakrament Pokuty, koronkę do Miłosierdzia Bożego i Drogę Krzyżową przy stacjach w kokoszyckim parku.

Wspólny wieczór spędziliśmy w sali kominkowej na dyskusji o sprawach bieżących KIK-u i śpiewie piosenek oazowych przy akompaniamencie gitary ks. Stanisława.

W niedzielę po konferencji odmówiliśmy wspólnie część chwalebny Różańca św. i na zakończenie uczestniczyliśmy w Mszy św. dziękczynnej za dany nam czas wspólnego bycia blisko Boga i ludzi.

W podarowanym nam czasie wysłuchaliśmy trzech konferencji wygłoszonych przez ks. prowadzącego, które rozwijały temat rekolekcji: „Idźcie i głoscie”.

Nie sposób przekazać wszystkich treści rekolekcji skierowanych do ich uczestników w konkretnym czasie i atmosferze.

Kilkoma jednak chcemy się podzielić z czytelnikami biuletynu „Dlatego”.

W pierwszej konferencji ksiądz rekolekcjonista podjął rozważania nad pytaniem: czy chrześcijaństwo jest religią radości czy cierpienia?

Pierwiastek radości odróżniał Jezusa i Jego uczniów od uczniów Jana Chrzciciela. Jezus głosił radosną nowinę, że Królestwo Niebieskie jest przyjaznym domem Ojca. W przypowieści o synu marnotrawnym pokazuje nam dwa aspekty Królestwa - radość i wolność. Radość pozbawiona ładu - młodszy syn i ład pozbawiony radości - starszy syn Miłosiernego Ojca.

Jako chrześcijanie winniśmy głosić światu pełną radość Ewangelii.

Bez radości i wolności nie ma prawdziwej moralności, jest tylko moralność niewolnicza. Nie-

odłącznym składnikiem radości jest wolność, która płynie z całkowitego zawierzenia Bogu. Radość doskonała przechodzi przez strefę bólu, jest przyjęciem tego co bolesne i przykre z wiarą i ufnością.

Trzeba nam odbyć długą drogę dojrzewania, by powiedzieć wielkoduszne „tak” wobec naszej rzeczywistości i wiary, że życie kierowane jest przez sens, działanie Pana Boga. Z tej radości ma się rodzić etyczne zachowanie. Tak żyjąc będziemy świadkami Chrystusa w świecie.

W drugiej konferencji rozważaliśmy jak radzić sobie z różnymi trudnościami i uczuciem pustki, która czasem pojawia się w naszym życiu.

Aktem wiary jest spojrzenie na Krzyż. W Starym Testamencie spojrzenie na miedzianego węża wywyższonego na palu, przywracało ludziom zdrowie i siły. Zadaniem chrześcijanina jest zgłębiać miłość Chrystusa, który oddał za nas swoje życie. „Tak Bóg umiłował świat”.

Często przerzucamy na innych własne cienie i słabości, których nie umiemy zaakceptować i które nas drażnią. Patrząc na Krzyż trzeba pamiętać, że Jezus przyjął na siebie rolę „kozła ofiarnego”, nie dał się wciągnąć w spiralę oddawania ciosów.

I ostaniam konferencja: „Idźcie i głoscie”. Słowa z ewangelii św. Marka, skierowane przez Chrystusa do Jego uczniów.

Wcześniej apostołowie byli posłani do swoich braci, „do owiec, które poginęły z domu Izraela”. Teraz słyszą: „idźcie na cały świat”, a więc również na cały świat pogański, od którego dzielił ich mur odmienności - innej religii, kultury i języka.

Być uczniem Chrystusa to wykonać Jego polecenie, burzyć mury istniejące między ludźmi, pełnić posługę pojednania, eliminując gniew, złość i uprzedzenia.

Posłani jesteśmy do swoich - do dzieci, wnuków, swoich środowisk, ale także do świata, który nas otacza, często tak „Innego”. Posłani jesteśmy z czym? Z tym co nas stanowi, czym żyjemy. Postawa nasza powinna być postawą jednania i wybaczenia. „Żebyście się wzajemnie miłowali...”.

Podejmować wysiłek wsłuchania się w drugiego. Dobra Nowina została nam powierzona, z naszej strony trzeba gotowości. Przez rekolekcje mamy umacniać więź z Bogiem i iść na cały świat.

Moc nie jest z nas, jest z Niego, który posyła. Potrzeba nam dziecięcego zawierzenia, uświadczenia sobie motywów swojej radości, płynącej ze spotkania żywego Chrystusa Zmartwychwstałego. A naszej drodze będą towarzyszyć słowa Pana: „Nie lękajcie się”.

Tymi refleksjami chcemy się podzielić: z uczestnikami dla przypomnienia a z tymi, którzy nie mogli być - do rozważenia.

Ważne treści, wiele cennych wskazówek do przemyślenia, zaakceptowania i wcielania w życie w naszej codzienności.

Dziękujemy Panu Bogu za ten czas darowany i to miejsce gdzie można być blisko Niego w ciszy, skupieniu, zasłuchaniu.

Dziękujemy bardzo serdecznie księdzu Stanisławowi za poświęcony czas, dzielenie się wiarą, za modlitwy - za przygotowanie i prowadzenie tych rekolekcji.

Barbara Kwaśnik, Mirosława Pokwap

Rekolekcje w Kokoszycach w dniach

22.09 – 24.09.2017

Rekolekcjonista

Ks. dr Stanisław Puchała

Temat Idźcie i głoscie

Homilia w piątek: Błogosławieni ubodzy duchem albowiem oni mają wstęp do nieba

Nie martw się gdy ktoś się bogaci, nie weźmie tego na drugą stronę. Bogactwo twojego ducha możesz zabrać z sobą.

Bogactwo ducha bierze się ze słuchania Słowa Bożego.

Rekolekcje to czas, aby na nowo zobaczyć siebie, to czas na spotkanie z Jezusem.

Pobożność czyli wsłuchiwanie się w Słowo Boże to coś co nadaje blasku twojemu życiu.

Konferencja I w sobotę: Idźcie i głoscie

- Radość Ewangelii

Czy chrześcijaństwo jest chrześcijaństwem Radości czy Krzyża?

Nauczanie Jezusa nazywamy Radosną Nowiną. Jezus nie mówi o zemście i karze.

Niektórzy krytykowali Jezusa, że jada z grzesznikami. Tymczasem Jezus chce być raczej Ojcem z otwartymi ramionami.

Przypowieść o synu marnotrawnym w interpretacji ks. Halika, to wolność i ład. Młodszy syn to wolność bez ładu, starszy syn to ład bez wolno-

ści. Potrzebują się nawzajem. Ojciec zaprasza do domu radości. Starszy syn odmawia.

Jezus proponuje radość i wolność. To co jesteśmy dłużni światu jako chrześcijanie to nieść radość i wolność Ewangelii. Faryzeizm i legalizm, to etyka bez radości.

Radość i wolność ma być kształtem chrześcijaństwa. Jedną z przyczyn braku radości u chrześcijan jest wzrost przemysłu rozrywkowego. Rozrywka to namiastka radości. Radość związana jest z wewnętrzną wolnością. Wolność to spojrzenie z dystansem na bożków współczesności. Radość to nie myślenie pozytywne czy uśmiechanie się powierzchowne. Radość to całkowite zawierzenie Bogu. Jezus Ty się tym zajmij.

Ks. Halik pisze, że prawdziwa radość nie jest powierzchowna. Radość musi być głęboka. Najgłębszą radością jest ta, która przeszła przez strefę tragizmu, pochodzi z przemienionego bólu. Radość doskonała to umiejętność przyjęcia tego co trudne i bolesne nie myśląc o odwecie. To nie udawany święty spokój. Radość to wielkoduszne tak wobec całej rzeczywistości. Życie ostatecznie kierowane jest przez sens nadawany przez Boga. Zawierzenie Bogu prowadzi do doskonałej radości. Potrzeba duchowego dojrzewania do radości.

Czasem na samym dniu bólu jest iskierka nadziei i radości. Główne źródło radości to to, że Pan jest blisko.

Ks. Szymik: „Bogu i człowiekowi wspaniale jest być blisko”. Św. Paweł mówi: Pan jest blisko. Czasami tam gdzie się go nie spodziewamy. Radosne jest zaskoczenie, że u kresu naszych możliwości wpadamy w ramiona Boga. Radosne tak wtedy gdy jest beznadziejnie. Z radości rodzi się potrzeba etycznego zachowania, wolność i uporządkowanie. Wtedy dopiero możemy być świadkami w świecie, w którym żyjemy. Wtedy powiedzenie idźcie i głoscie ma sens.

Homilia w sobotę: Ewangelia o ziarnie

Ziarno czyli Słowo Boże musi być przyjęte nie tylko rozumem ale też i sercem. Jedno ziarno wydało owoc 100 krotny. Jest w takim razie i nadzieja, by w nas ziarno wydało owoc 100 krotny.

Trzeba zachowywać przykazania nieskalanie i bez zarzutu, z cierpliwością i pokorą. Świadczenie takiej postawy daje nam Ojciec Pio, którego wspomnienie przypadło na sobotę.

Radość ma płynąć z zaufania Panu Bogu. Nadzieja, ufność, wolność i radość są potrzebne do wydania dobrego owocu.

Konferencja II w sobotę: Jak sobie radzić z wybaczeniem, również z przebaczeniem sobie

Spojrzenie na krzyż z wiarą daje zdrowienie z ukąszenia grzechem (analogia do spojrzenia na węża przez Izraelitów - dawało uzdrowienie z choroby).

Wiara to zrozumienie i akceptacja. Światło daje przestrzeń aby dobrze widzieć i ocenić. Wyjść z cienia do światła, to poznać całą prawdę o nas.

Psychologia głębi wg ks. Halika mówi, że wszystko czego nie chcemy dopuścić do naszej świadomości o nas, najczęściej dotyczy to naszej winy, to o czym nie chcemy pamiętać (nasze cienie) rzutujemy na innych. Jeśli ktoś nas irytuje, zapytajmy, czy nie jest podobny do nas. Czy nie jest lustrem, w którym nie chcemy się przeglądać. Trzeba mieć świadomość, że zrzucamy na innych to, czego nie umiemy zaakceptować u siebie.

Jezus nie oddaje w rewanżu tych przrzucanych na niego cieni. On chce uwolnić ludzi z tych cieni. Jezus nie daje się wciągnąć w te pułapki wtedy kiedy Faryzeusze nienawidzili Go, bo widzieli w Nim to, czego im brakowało.

Bóg Ojciec daje deszcz i słońce sprawiedliwym i niesprawiedliwym. Bądźcie jak Ojciec - nie dajcie się wciągnąć w postawę odwetu.

Jezus mąż boleści, baranek ofiarny wziął na siebie nasze winy, moje grzechy

Należymy do świata, który odrzucił Jezusa. Popatrzmy na krzyż nie jak na wydarzenie historyczne, lecz na tego, który nasze cienie zawiesił na krzyżu. Nie będziemy wtedy przrzucać naszych cieni na innych, będziemy bardziej gotowi do zrozumienia i przebaczenia. Jeśli to nam się uda, to nasza prawda o sobie będzie łatwiejsza do udźwignięcia.

Przejrzyjmy się w krzyżu, żeby zobaczyć prawdę o sobie. Wtedy prawda o sobie nie będzie przrzucana na innych.

Konferencja III w niedzielę: „Idźcie i głoscie”

Istotą chrześcijaństwa jest burzyć mury pomiędzy ludźmi. Uczeń Chrystusa to ten, kto potrafi jednać, budować wspólnotę. Iść do ludzi z posługą jednania.

Jeśli chcemy być uczniami Jezusa musimy odrzucić nienawiść. Jesteśmy posłani nie tylko do dzieci bliskich. Jesteśmy posłani do trudnego świata, dzieci, które odchodzą od wiary i Kościo-

ła. Trzeba iść z posługą jednania. Żebyście się wzajemnie miłowali, wybaczajcie. Wybaczać trzeba zawsze. Czy jesteśmy dojrzały by łączyć ludzi z sobą?

Grzech główny, to siac nienawiść, tworzyć podziały. Idźcie na cały świat z miłością. Pokój Boży to harmonia, sposób odnoszenia się do siebie.

Spotkania we wspólnotach - jakie są? Czy słuchamy się nawzajem? Różnorodność może być źródłem bogactwa. Ewangelia mówi nam, że można łączyć ludzi. Jest to dar od Boga. Siła nie leży tylko w nas. Siła jest w Jezusie i Jego Ewangelii. Siła jest w ciągłym spotykaniu Jezusa Zmartwychwstałego, spotykaniu się z Nim na modlitwie. Trzeba nam dziecięcej wiary mimo lat doświadczeń.

Uwierzyć w Jego siłę i moc.

Spotkać Zmartwychwstałego.

Idźcie i głoscie. Nie lękajcie się.

Anna Wowra

Informacja z zebrania Zarządu KIK w Katowicach w dniu 12 października 2017 r.

1. Andrzej Dawidowski przedstawił stan finansów KIK.
2. Antoni Winiarski przedstawił sprawozdanie z zebrania Rady Katolickich Ruchów, Stowarzyszeń i Wspólnot Modlitewnych w Archidiecezji Katowickiej, które odbyło się 10-go października.
3. Andrzej Dawidowski przedstawił program ogólnopolskiej pielgrzymki Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę 18 listopada br. Postanowiono zgłosić Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach do prowadzenia Drogi Krzyżowej na wałach jasnogórskich. Na zakończenie pielgrzymki odbędzie się zebranie Prezesów Klubów Inteligencji Katolickiej w Polsce, na którym będzie wybranych trzech Przewodniczących Porozumienia Klubów Inteligencji Katolickiej w Polsce: podjęto uchwałę o zgłoszeniu kandydatury Antoniego Winiarskiego na jednego z Przewodniczących.
4. Podjęto uchwałę o powierzeniu funkcji Przewodniczącego Sekcji Katowice-Śródmieście Rajmundowi Rałowi.
5. Antoni Winiarski przedstawił sprawozdanie z pielgrzymki do sanktuariów wschodniej Polski.

Robert Prorok

Pomoc poszkodowanym nawałnicą w Cisku

Lipcowa nawałnica wyrządziła wielkie szkody, szczególnie w gminie Cisek w powiecie kędzieryńsko-kozielskim. Sekcja w Zabrzu Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach postanowiła pomóc poszkodowanym. 21 lipca br., członkowie Sekcji przekazali zebrane ofiary wybranym poszkodowanym osobom.

Za sugestią ks. Józefa Sykosza proboszcza parafii Nawiedzenia NMP w Cisku, pomocy udzielono najstarszej samotnej mieszkance oraz rodzinie z najmłodszym dzieckiem, urodzonym tydzień przed nawałnicą.

Z gminy Cisek pochodzą byli kapelan zabrzańskiej Sekcji KIK i były proboszcz parafii św. Anny w Zabrzu. Skutki nawałnicy dla obdarzonych pomocą ilustrują fotografie.

Wojciech Pillich

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Zdjęcie podczas manifestacji w Warszawie – pani ze znacznikiem „TO BYŁ ZAMACH” – 14 IX 2013 r.

Leszek Kazimierz Solski
Przedstawiciel Rodzin Katyńskich,
Inicjator wielu przedsięwzięć związanych
z upamiętnieniem ofiar Katynia

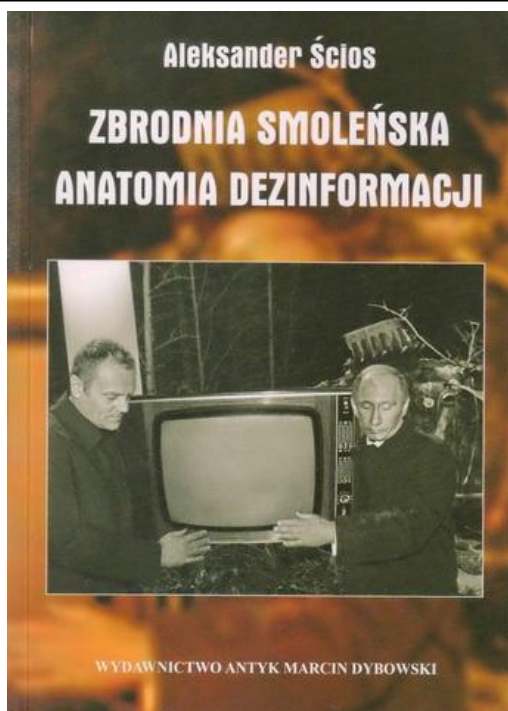
Homilia żałobna

Księżę arcybiskupie metropolito gdański!
Pogrążona w żałobie rodzino! Pani Ewo z córkami i ich rodzinami!
Wspólnota i Stowarzyszenie Rodzin Katyńskich!
Przedstawiciele samorządu! Służby mundurowe! (...)

Stryj śp. Leszka Solskiego – Adam – pozostawił po sobie niezwykle świadectwo, pamiętnik, który znalazł swoje odzwierciedlenie w głośnym filmie *Katyń*.

Nie sposób również i dzisiaj nie zacytować tamtych wstrząsających słów ostatniego zapisu z 9 kwietnia 1940 r.: «Pięta rano. Od świtu dzień rozpoczął się szczególnie. Wyjazd karetką więzienną w celkach (straszne!). Przywieziono [nas] gdzieś do lasu, coś w rodzaju letniska. Tu szczegółowa rewizja. Zabrano [mi] zegarek, na którym była godz. 6.30. Pytano mnie o obrączkę (...). Zabrano ruble, pas główny, scyzoryk». Te słowa – głosem aktora – wypowiadał w filmie rotmistrz Andrzej. A potem już tylko scena egzekucji: strzał w tył głowy i ciało spadające do dołu... (...)

bp Ryszard Kasyna,
biskup pomocniczy archidiecezji gdańskiej
„Pożegnanie, opracowanie Marian Piotr
Romaniuk, Dom Wydawniczy RAFAEL,
Kraków 2012, str. 451-455.

Aleksander Ścios: Zbrodnia smoleńska. Anatomia dezinformacji, Wydawnictwo ANTYK Marcin Dybowski, Komorów 2011
Spis treści

Rozdział I – Nasz Katyń

Rozdział II– Bronisław K.

Rozdział III - Dezinformacja

Wybór artykułów Aleksandra Ściosia poświęconych zbrodni smoleńskiej. Znany i ceniony badacz działań służb specjalnych od początku wnikliwie przyglądał się sprawie dezinformacji jaka zapanowała wokół sprawy katastrofy.

Stanisław Waluś

Sprawa „Kłatwy” – ciąg dalszy

Nawiązując do materiałów zamieszczonych w „Dłatego” nr 4 (304) na str. 3 i 4, w „Dłatego” nr 7 (307) na str. 6–9 i w „Dłatego” nr 8 (308) na str. 11 dzielę się radosną wiadomością, że Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Piotr Gliński wycofał dotację dla wrocławskiego festiwalu, który w swoich planach umieścił wystawienie bluźnierczego spektaklu „Kłatwa”. Podpisałem podziękowanie na stronie

<http://www.citizenngo.org/pl/pc/102833-podziekowanie-za-wycofanie-dotacji-dla-festiwalu-z-klatwa>

jako jedna z kilkunastu tysięcy osób.

Stanisław Waluś

Różaniec do Granic 7 października 2017 r.

Wprowadzenie

Na początek chcę podzielić się z Czytelnikami „Dłatego” tym, co przeczytałem w regularnie czytanych przeze mnie dwóch tygodnikach katolickich i dwóch tygodnikach świeckich. Zachęcam Państwa do przeczytania całych artykułów.

W drugiej części dzielę się swoją relacją i relacjami innych osób, które uczestniczyły w modlitwie Różaniec do Granic.

1) Z tygodników

Rzeczpospolita różańcowa

Około miliona Polaków modliło się Różańcem na granicach naszej ojczyzny. – Ten świetlisty krąg modlitw to nie są mury twierdzy zamkniętej na innych. **Światło Ewangelii jest otwarte dla wszystkich narodów** – podkreślał abp Marek Jędraszewski.(...)

Różaniec do Granic był chyba najmocniejszym akcentem 100. Rocznicy objawień w Fatimie, gdzie Maryja prosiła, aby odmawiać Różaniec w intencjach wynagradzających i błagać o ratunek dla tych, których zbawienie jest zagrożone. (...)

Różaniec połączył Polaków wokół spraw najważniejszych, najświętszych. To było doświadczenie wspólnoty, zarówno tej kościelnej, jak i narodowej. (...)

Różaniec do Granic, owszem, był manifestacją. I co w tym złego? Skoro prawo do manifestowania mają dziś wszyscy, to dlaczego nie katolicy, którzy chcą przypomnieć swoim zsekularyzowanym braciom i siostram, że Bóg jest i zaprasza ich do pełni życia? Taka akcja dodaje odwagi zakompleksionym katolikom, którzy dali sobie wmówić, że Polacy mają się wstydzić swojej wiary, tradycji, maryjności.

Papież Franciszek wzywa, aby uczniowie Jezusa nie siedzieli na kanapie. Prosi, by Kościół wychodził ze świątyń na ulice, by robił raban, by docierał na obrzeża z Ewangelią. Wyjście na granice z różańcem można uznać za odpowiedź na to wezwanie. (...)

Ks. Tomasz Jaklewicz, Gość Niedzielny, nr 41, rok XCIV, 15 X 2017, str. 4-5

Oczyrna włoskiego lewaka

Kilka dni temu polscy katolicy integryści, w rocznicę bitwy pod Lepanto, odmawiali Różaniec przeciwko emigrantom, w szczególności islamskim (...). Polacy nie powinni nigdy zapomi-

nać o ich osobistej odpowiedzialności za Holokaust. Nie tylko przy boku niemieckich nazistów, ale nawet »potem«. (...) A zatem wrogami byli Żydzi, dziś muzułmanie. Jedni albo drudzy, ważne, by nienawidzić.

Zatkało cię, drogi czytelniku? Ten stek kalumnii napisał Gian Antonio Stella we włoskim dzienniku „Corriere della Sera”. (...) Pluciu na Polskę pod rządami PiS i na Kościół w naszym kraju towarzyszy fałszywa troska o dziedzictwo Jana Pawła II. Że niby otumanieni przez „rasistowski, ksenofobiczny” rząd Polacy, w tym biskupi, zdradzają nauczanie wielkiego Rodaka. (Jasne! Tusk, Michnik i prof. Geremek byli krzewicielami nauk Karola Wojtyły). (...) Żenujące jest tylko, że Stella i jemu podobni mogą wyciągnąć argument: a przecież polski biskup Pieronek czy też Lech Wałęsa, który obalił komunizm, albo inny bohater, Adam Michnik, mówią to samo co my.

Ks. Dariusz Kowalczyk, Gość Niedzielny, nr 42, rok XCIV, 22 X 2017, str. 38

<http://gosc.pl/doc/4258652.Oczyrna-wloskiego-lewaka>

„Famiglia Cristiana” przeciwko „Różańcowi do granic”

Mur duchowy i polityczny przeciwko islamowi i Europie. Tak na Zachodzie Europy, szczególnie w mediach liberalnych i lewicowych, została przedstawiona inicjatywa „Różaniec do granic”. To jednak nie powinno nas dziwić, skoro od wielu już lat przez te właśnie środowiska i koncerty medialne promowana jest wizja Europy bez korzeni chrześcijańskich. Jednak bardzo bolesne jest to, że całkowite niezrozumienie inicjatywy „Różaniec do granic” pokazał w ostatnich dniach włoski tydzień katolicki „Famiglia Cristiana”. (...)

Warto dopowiedzieć, że ten sam artykuł jeszcze 11 października 2017 r. nosił tytuł: „Polonia, il muro spirituale e politico contro islam ed Europa” (Polska: mur duchowy przeciwko islamowi i Europie), a już 12 października został zamieszczony w tym samym miejscu pod zmienionym tytułem: „Polonia, il muro spirituale contro l’islam non piace al Papa” (Polska: Mur duchowy przeciwko islamowi nie podoba się Papieżowi) (...)

Znamienna zmiana tytułu, prawda? (...)

W „Famiglia Cristiana” został też zamieszczony wywiad z bp. Tadeuszem Pieronkiem o znamienym tytule: „La Chiesa polacca su una strada pericolosa” (Kościół polski na niebezpiecznej drodze). (...)

Rozmowę z bp. Pieronkiem przeprowadza Alberto Bobbio. (...) Czy z tą modlitwą zbudowany został mur, również duchowy, przeciwko imigrantom i reszcie Europy? To pytanie z tezą.

I odpowiedź bp. Pieronka: „Właśnie to się stało, mimo że ta formuła nie była użyta. Ale jest oczywiste, że wszyscy Polacy uczestniczący w Różańcu są przeciwni myśli i nauczaniu papieża Franciszka”. Smutne! (...)

Ks. Mariusz Frukacz, Niedziela, nr 43, 22 X 2017, str. 23

<http://niedziela.pl/arttykul/133511/nd/%E2%80%99Famiglia-Cristiana%E2%80%99D-przeciwko>

Do granic... obłądu

„Polscy katolicy zorganizowali kontrowersyjny dzień modlitwy na granicach” – brytyjski serwis BBC bynajmniej nie ograniczył się do podania bezstronnej informacji. (...) Podobnie nieprzychylnie akcję modlitewną Polaków na granicach skomentowały France24, AFP, Daily Mail czy ABC News. Na naszym rodzimym podwórku od komentarzy nie powstrzymał się Mateusz Kijowski, suspendowany ks. Wojciech Lemański czy Janusz Palikot. I „Tygodnik Powszechny”, w tym osobiście jego były redaktor naczelny ks. Adam Boniecki. Ale gdy obserwuję ewolucję „Tygodnika”, jakoś to mnie nie dziwi. Bardziej zasmuca.

W 320 kościołach stacyjnych na terenie 22 diecezji na obrzeżach Polski w święto Matki Bożej Różańcowej przeszło milion osób modliło się o pokój dla Polski i całego świata. (...)

Mieczysław Gil, Tygodnik Solidarność, nr 42 (1504), 20 X 2017, str. 9

Poza najdalsze granice

Największa akcja różańcowa na świecie.

To mogło się wydarzyć tylko w Polsce

O tym wydarzeniu informowały media na całym globie, zarówno wielkie agencje prasowe i stacje telewizyjne, jak i małe portale społecznościowe. Do organizatorów nadeszła korespondencja z ponad stu krajów świata. (...)

Różaniec do Granic, podobnie jak Wielka Pokuta, która zebrała w zeszłym roku na Jasnej Górze ponad 100 tys. osób, to nowa jakość z życia polskiego Kościoła. (...)

Nierzadko pojawiały się głosy wyrażające szacunek dla Polaków, że dają innym nadzieję, iż wiara w Europie jeszcze nie zginęła. Marco Tosatti w „La Stampa” czy o. Alexandwer Lucie-Smith w „Catholic Herald” postawili nasz kraj jako wzór do naśladowania dla innych.

Przy okazji ukazało się sporo tekstów na temat Polski, a zwłaszcza naszego katolicyzmu. Komentatorzy zauważają, że jesteśmy dziś miejscem wyjątkowym na duchowej mapie kontynentu. Kościół nie obumiera, lecz pozostaje żywotny, tworząc nowe, dynamiczne formy ewangelizacji. (...)

Coraz wyraźniej dociera do ludzi wierzących w Polsce, że mamy w Europie misję do spełnienia. Jaką? Pisali o tym św. Maksymilian Kolbe, św. Faustyna Kowalska i św. Jan Paweł II. Wystarczy ich poczytać.

*Grzegorz Górny, Sieci, nr 42 (255),
16-22 X 2017, str. 48-49*

2) Relacje uczestników Bielsko-Biała

7 października 2017 r. przeżyliśmy niezwykle wydarzenie religijno-patriotyczne „Różaniec do Granic”.

W Diecezji bielsko-żywieckiej modlono się na granicy czeskiej, między innymi w Zebrzydowicach, Kaczycach, Cieszynie (z udziałem Ks. Biskupa Ordynariusza Romana Pindla), Wiśle, Ustroniu, Jaworzynce, na Trójstyku, Korbielowie, Ujsolach, Zwardoniu.

Członkowie Klubu Inteligencji Katolickiej w Bielsku-Białej uczestniczyli we Mszy św. oraz nabożeństwie różańcowym pierwszosobotnim z rozważaniem, które poprowadził ks. Piotr Hoffmann, jeden z organizatorów diecezjalnej akcji „Różaniec do Granic”.

W godzinach ogólnopolskiej modlitwy od 14-tej do 16-tej część członków KIK odmawiała różaniec w Katolickim Domu Opieki „Józefów”, inni wyjechali do granic, a słabsi i chorzy modlili się z Radiem Maryja w swoich domach lub innych miejscach.

W godzinach wieczornych odbyła się tradycyjnie miejska procesja różańcowa z kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa do katedry pw. Św. Mikołaja, poprzedzona różańcem wynagradzającym, rozważaniami i Mszą św., a zakończona Apelem Jasnogórskim.

Tak więc mogliśmy skorzystać z różnych form modlitwy różańcowej w intencji Kościoła, Ojczyzny i pokoju na świecie.

*Maryla Romankiewicz
Przewodnicząca Sekcji Kulturalno-
Bibliotecznej*

Cieszyn – z Katowic – Józefowa

Od dłuższego czasu tj. od 3 VI 2017 r. myślałam o tej inicjatywie. Wtedy to właśnie na V

Ogólnopolskiej Pielgrzymce Żywego Różańca na Jasnej Górze organizatorzy ubiegłorocznej „Wielkiej pokuty” ujawnili nam swój pomysł.

Przyjęłam ten pomysł jako coś bardzo ważnego. Z wielką radością oczekiwałam na ten modlitewny wspólnotowy szturm do nieba, by wyprasać pokój dla naszych serc, dla naszej Ojczyzny, dla Europy i całego świata.

Zgromadziliśmy się na rynku w Cieszynie w pobliżu stacyjnego kościoła pod wezwaniem Świętej Marii Magdaleny. Było nas około 3 tysięcy. Kościół nie pomieściłby nas. Odczułam wtedy, że jestem częścią nie tylko tej wspólnoty, którą widzę, ale tej wielkiej wspólnoty, która zgromadziła się wzdłuż naszych granic.

To było wspaniałe odczucie – różańcem oplątamy naszą Ojczyznę, tworzymy wielką wspólnotę modlitewną, a ja jestem członkiem, częścią, tej wspólnoty. Ogromnie jestem wdzięczna inicjatorom i wszystkim organizatorom tego wielkiego spotkania.

Niech Chrystus Miłosierny przemienia nasze serca, a Jego Niepokalana Matka i nasza Matka, Królowa Polski, wyprasza nam pokój, jedność i miłość.

*Mirosława Pokwap
Zdjęcie Stanisław Waluś*

Cieszyn – z Gliwic

Pielgrzymów udających się na modlitwę „Różaniec do granic” z parafii Matki Boskiej Kochawieńskiej w Gliwicach pożegnał nasz proboszcz o. Robert Więcek SJ. Byli wśród nas też pielgrzymi z innych parafii w Gliwicach. Ojciec Robert powiedział, że jedziemy na naszą granicę, aby otoczyć Ojczyznę modlitwą, aby przepraszać za grzechy nasze i grzechy całego świata. Zwrócił uwagę na szczególny dzień: pierwsza sobota miesiąca i święto Najświętszej Maryi Panny Różańcowej. Ojciec Robert zakończył prośbą: „Maryjo, wyprasza nam łaski, abyśmy uwierzyli, że

ta modlitwa dotyka samego Boga i odnawia nasz dom ojczysty” i pobłogosławił nas na to pielgrzymowanie.

W czasie jazdy rozpoczęliśmy modlitwę wsłuchując się w egzorcyzmy odmawiane przez organizatorkę naszej pielgrzymi Ewę Olszak-Biel. Potem prosiliśmy o wstawiennictwo polskich świętych i błogosławionych zaczynając od najstarszych. Dziękowaliśmy Bogu za nich i prosiliśmy o wstawiennictwo za naszą Ojczyznę. Część chwalebna Różańca Świętego zakończyła naszą modlitwę w autobusie.

Członkowie gliwickiej sekcji KIK w Katowicach, od lewej Stanisław Waluś (parafia Matki Boskiej Kochawiańskiej w Gliwicach), Marek Smolik (parafia Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach) (zdjęcie ZL).

Panie z parafii Matki Boskiej Kochawiańskiej w Gliwicach, od lewej Ewa Gaik, Teresa Plewa, Anna Bigas i Zofia Lachtara. W tyle nasz autobus (zdjęcie SW).

Po przyjeździe na Rynek w Cieszynie usiedliśmy na przygotowanych dla pielgrzymów ławkach przed połowym ołtarzem, który stanął przed Domem Narodowym. O 10.40 ksiądz rozpoczynający modlitewne spotkanie powiedział nam, że przed 10-tą brakowało 6 osób do 3000 zarejestrowanych (potem usłyszeliśmy informację, że jest nas ponad trzy tysiące). Powiedział nam, że

nie pójdziemy na graniczny most, ale będziemy modlić się na Rynku, z którego jest 400 m do granicy z Czechami.

W modlitwę wprowadził nas ks. Marcin Wróbel z parafii św. Jerzego w Cieszynie. Zwrócił uwagę na to, że jest to pierwsza sobota miesiąca wskazana przez Panią z Fatimy, że jesteśmy 6 dni przed 13-tym października i trwamy w obchodzie 140 rocznicy objawień Maryi w Gietrzwałdzie. Powiedział, że tutaj, w piastowskim grodzie w Cieszynie pragniemy podjąć Jej wezwanie „odmawiajcie Różaniec”. Ks. prowadzący zadał pytanie: „Dlaczego różaniec”? I powiedział: Odpowiedź może nam dać święty Jan Paweł II Wielki. Mówił on, że modlitwa różańcowa to utkwienie wzroku w obliczu Chrystusa, to utkwienie wzroku w spojrzeniu Maryi i życie jej wspomnieniami o życiu Chrystusa. Św. Jan Paweł II mówił; jeśli rodzi się pytanie o aktualność różańca, to wtedy, gdy odmawiamy go niedbale. Różaniec jest narzędziem prowadzącym do celu, jakim jest przemienienie naszego życia. Kardynał Robert Sarah mówił, że żyjemy w kulturze hałasu, a potrzebne jest nam milczenie i skupienie. Ksiądz prowadzący zwrócił uwagę na modlitwę Ojciec nasz powtarzaną w różańcu, na to, że różaniec to modlitwa kontemplacji Jezusa Chrystusa i wezwał do zawierzenia Maryi naszego dziś i jutro.

Przyniesione znaki informowały o miejscowościach, skąd są pielgrzymi: Bełchatów, Katowice – Józefowice, Łódź – Złotno, Mysłowice.

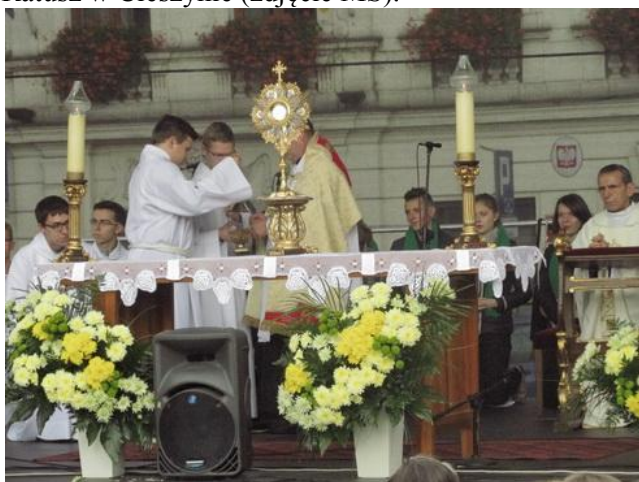
Msza św. na Rynku w Cieszynie – z tyłu Cieszyński Ośrodek Kultury „Dom Narodowy” (zdjęcie SW).

Mszy św. przewodniczył ks. Jacek Gracz, proboszcz parafii Świętej Marii Magdaleny w Cieszynie. W homilii nawiązując do przeczytanej Ewangelii [Łk 10,17-24] powiedział, abyśmy umniejszając siebie pozwolili zaistnieć drugiemu człowiekowi. Warto dzisiaj siebie zapytać, czy

moje życie pozwala żyć drugiemu, czy może drugiego człowieka odbieram jako przeszkodę dla mojej samorealizacji. Wiara ma prowadzić do spotkania, do zwycięstwa zła siłą dobra. Przypomniał słowa bł. ks. Jerzego Popiełuszki: zło dobrem zwyciężaj. Maryja otwiera się na Chrystusa, pozwala zaistnieć nowemu życiu. Czy potrafię powiedzieć tak Bogu? Jak ciągle jest w nas tylko „ja”, to nie ma w nas Ewangelii. Potem ks. Proboszcz przybliżył nam postać św. Brata Alberta, który wyszedł poza mury swej pracowni, aby przekazać tym, co żyją na marginesie życia, że ich życie jest godne. Na koniec homilii powiedział, że potrzebujemy modlitwy, aby myślenie ewangeliczne było naszym myśleniem, abyśmy przekraczali granice egoizmu. Na Rynek został wniesiony Najświętszy Sakrament i adorowaliśmy Pana Jezusa.

Pan Jezus w monstrancji wnoszony na Rynek – z tyłu Ratusz w Cieszynie (zdjęcie MS).

Rozpoczyna się adoracja Najświętszego Sakramentu (zdjęcie SW).

Po przerwie na posiłek o godz. 14.00 rozpoczęliśmy modlitwę różańcową. W modlitwie uczestniczył ks. bp Roman Pindel, który prowadził drugą tajemnicę Części Radosnej. Była ona transmi-

towana przez Radio Maryja. Modlitwa różańcowa zakończyła się około 15.30 ponieważ nie było rozważań przed tajemnicami.

Ks. bp Roman Pindel, ordynariusz Diecezji bielsko-żywieckiej prowadzi drugą tajemnicę części radosnej (zdjęcie SW)

Kobieta w średnim wieku prawie cały czas odmawiania tajemnic bolesnych miała ręce wzniesione do góry (zdjęcie SW).

Dziekan dekanatu cieszyńskiego ks. prałat Stefan Sputek żegna pielgrzymów. (zdjęcie SW).

Pożegnał nas ks. prałat Stefan Sputek – dziekan dekanatu cieszyńskiego. Powiedział, że na tym Rynku nie zawsze dało się nam spotykać. Dwadzieścia lat temu po raz pierwszy mogła przejść przez Rynek procesja Bożego Ciała, bo jeszcze nie można było ustawić ołtarza. Podczas okupacji i w okresie błędów i wypaczeń nie wolno było na Rynek wchodzić. Rok po pielgrzymce Jana Pawła II do Skoczowa odbyło się nabożeństwo dzięki-

czynne za Jego wizytę. Nawiązując do dnia dzisiejszego ks. Dziekan powiedział: jakże Bogu nie dziękować za możliwość spotkania w tym dniu.

Ks. Jacek Gracz, proboszcz parafii św. Marii Magdaleny informuje o sposobie opuszczania placu i autobusach, które będą zabierać pielgrzymów (zdjęcie TP).

Pielgrzymi z parafii Matki Boskiej Kochawinińskiej (w zielonych chustach) Czekają na swój autobus (zdjęcie TP).

W drodze powrotnej do Gliwic wysłuchaliśmy rozważań przeznaczonych do poszczególnych tajemnic różańcowych, które odczytała organizatorka naszej pielgrzymki pani Ewa

Olszak-Biel. Po każdym z nich odmówiliśmy Ojczy nasz i jedno Zdrowaś Maryjo.

Bogu dziękuję, że mogłem wziąć udział w tej modlitwie.

Dla czytelników „Dlatego”, którzy nie uczestniczyli w „Różańcu do Granic” podaję niżej z rozważań do każdej tajemnicy po jednym, dwóch zdaniach (Nasz Dziennik nr 232 (5985), 6 X 2017, wkładka).

Część pierwsza – tajemnice radosne

Tajemnica 1 Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Uproś u Boga łaskę miłości dla wszystkich małżonków. Wspieraj ich w codziennym życiu, aby pozostali sobie wierni i dobrze wychowali dzieci.

Tajemnica 2 Nawiedzenie św. Elżbiety

Bądź z nami, gdy idziemy do świata odrzucającego prawdę o małżeństwie jako związku mężczyzny i kobiety. Bądź z nami, gdy chcemy wspierać rodziny dotknięte alkoholizmem, rozłąką i podziałami.

Tajemnica 3 Narodzenie Pana Jezusa
Przez Twoje wstawiennictwo prosimy, aby w każdej rodzinie Bóg był uwielbiony, a rodzice i dzieci cieszyli się błogosławieństwem pokoju.

Tajemnica 4 Ofiarowanie Pana Jezusa
Niech niedziela będzie dla każdej rodziny dniem świętym, czasem poświęconym Panu. Prosimy o to przez wstawiennictwo Twego wiernego sługi, św. Jana Pawła II, który z miłością powtarzał słowa: „cały jestem Twój”.

Tajemnica 5 Znalezienie Pana Jezusa
Maryjo, zawierzamy Ci dziś wszystkie dzieci.

Część druga – tajemnice światła

Tajemnica 1 Chrzest Pana Jezusa w Jordanie
Prosimy o opamiętanie dla tych, którzy powodują konflikty i rozniecają wojny, prosimy o zatrzymanie narastającej fali terroryzmu i fanatyzmu religijnego.

Tajemnica 2 Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie

Zgromadzeni wzdłuż granic kraju na wspólnej modlitwie różańcowej wyznajemy dziś za świętym Piotrem: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”.

Tajemnica 3 Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Spraw, prosimy, aby naszą Ojczyznę i świat cały objęło Tve Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Tajemnica 4 Przemienienie na Górze Tabor
Prosimy z wiarą, abyśmy dzięki kontemplacji Twojego przemienionego Oblicza uświęcali się, jak Ty jesteś święty, aby cały świat poznał Ciebie, a przez to doświadczył pokoju i zgody, a ludzie stali się pełni wzajemnego szacunku i współpracy.

Tajemnica 5 Ustanowienie Eucharystii
W tej tajemnicy prosimy za osobami, które angażują swoje siły na rzecz pokoju i jedności w świecie

Część trzecia – tajemnice bolesne

Tajemnica 1 Modlitwa Pana Jezusa w Ogroju
W tej tajemnicy Twojemu miłosierdziu szczególnie polecamy chorych, niepełnosprawnych oraz osoby starsze, prosząc o umocnienie w cierpieniu dla nich i ich opiekunów.

Tajemnica 2 Biczowanie Pana Jezusa
Prosimy, naucz nas czynić podobnie, kiedy jesteśmy oskarżani, a nasze cierpienie zdaje się nie mieć granic, naucz nas z serca przebaczać.

Tajemnica 3 Cierniem ukoronowanie

Chryste, nasz Królu, z Sercem otwartym na każdego, z Sercem zranionym, wyśmianym, ponizonym. Naucz nas pomagać najbardziej potrzebującym: bezdomnym, uchodźcom, uzależnionym, bezrobotnym.

Tajemnica 4 Dźwiganie krzyża

W imię Miłosc bratniej zawieramy Tobie wszystkie narody świata, a zwłaszcza te, które cierpią z powodu bratobójczych walk, głodu i niesprawiedliwości.

Tajemnica 5 Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Prosimy, obdarz zmarłych z naszych rodzin, naszych dobrodziejów, przyjaciół oraz osoby zasłużone dla Ojczyzny nagrodą wiecznej chwały.

Część czwarta – tajemnice chwalebne

Tajemnica 1 Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Dziś, w naszej modlitwie różańcowej, dziękuję Ci za dar modlitwy różańcowej, za prowadzenie nas do Jezusa i uczenie nas pełnego zaufanie do Niego. Wzywałaś nas w Fatimie: „Odmawiajcie codziennie różaniec”.

Tajemnica 2 Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Pozwól nieustannie doświadczać niezwykłej skuteczności modlitwy różańcowej w życiu osobistym, rodzinnym i narodowym.

Tajemnica 3 Zesłanie Ducha Świętego

Niech każda chwila modlitwy różańcowej owocuje wylaniem Ducha Świętego. Niech On zstępuje i odnawia oblicze ziemi, tej ziemi.

Tajemnica 4 Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Niewiasto obleczona w słońce – w takim znaku na niebie ujrzał Cię umiłowany apostoł Baranka, zaś zachwycone dzieci z Fatimy wołały: „Mamy Matkę! Bardzo piękną Panią”.

Tajemnica 5 Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

Zawieramy się Twojemu Niepokalanemu Sercu i z Tobą idziemy do Jezusa, Syna Bożego i Zbawiciela ludzi. Jego uznajemy za naszego Króla i Pana.

Tekst Stanisław Waluś

Zdjęcia: Zofia Lachtara, Teresa Plewa,

Marek Smolik, Stanisław Waluś

Górowo Iławieckie – z Olsztyna

W naszej parafii – Najświętszego Serca Pana Jezusa w Olsztynie zebrało się nas na 2 autokary. Do granicy mieliśmy 70 km. Wszystko szło sprawnie. Dojechaliśmy do Górowa Iławieckiego o 10:30 do kościoła stacyjnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Dojechały tam też 6 innych autobusów. O 11.00 rozpoczęła się Najświętsza

Ofiara pod przewodnictwem Infulata, a obecnych było 13 kapłanów. Kościół nie pomieścił wszystkich wiernych, więc część stała na dworze, gdzie wokół ustawiono konfesjonały. Spowiadających się było bardzo dużo.

Po adoracji Najświętszego Sakramentu zostaliśmy poczęstowani pyszną grochówką (przygotowała ją służba Straży Pożarnej) i zostaliśmy rozwiezieni grupami wzdłuż granicy. Nasz przystanek był w Kamieńsku (3 autokary). O 14.00 rozpoczęliśmy modlitwę różańcową (z nami było 2 księży). Staliśmy na placu przed budynkami więziennymi w kółeczku. Księża prowadzili rozważania, natomiast każdą 10-tkę odmawiał inny pielgrzym. Zakończyliśmy o godz. 15.30 odśpiewaniem Apelu Jasnogórskiego. Pogoda była bezdeszczowa i wszyscy w podniosłym nastroju wróciliśmy do domu.

W naszej parafii NSPJ w Olsztynie w tych samych godzinach było piękne nabożeństwo różańcowe. Kościół był szczelnie wypełniony, towarzyszyli nam w modlitwie ci, którzy nie mogli pojechać. Wierzimy najmocniej, że taka modlitwa nie zostanie bezowocna.

Wanda Czerwińska

prezes KIK w Olsztynie

Jaworzynka – z Bielska-Białej

Z różańcem przy granicy Polski

W liturgiczne wspomnienie MB Różańcowej 7 października br. i w pierwszą sobotę miesiąca, parafianie z kościoła pw. NMP Królowej Polski w Bielsku-Białej przyłączyli się, w kościele stacyjnym pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Jaworzynce, w pobliżu granicy z Republiką Czeską, do modlitwy narodowej, o którą MB prosiła w Gierzwaldzie i Fatimie.

Pod duchową opieką ks. Andrzeja Pacholika SDS wyjazd zorganizowało Biuro Turystyczno-Pielgrzymkowe „Miriam” Agnieszki Kowali. Wśród modlących się były również grupy z innych bielskich parafii. Modlitwa „Różaniec do granic”, w której uczestniczyli Polacy miała na celu wyrażenie wdzięczności za otrzymane łaski jakie otrzymali przez wstawiennictwo Maryi, prosić o pokój, ochronę naszych granic przed wszystkimi, mającymi złe zamiary i spotęgowanie miłości do ojczyzny. Takiej inicjatywy nie było jeszcze w Polsce ani na świecie. Wśród uczestników wyczuwało się wielką radość z tego modlitewnego spotkania, które ogarnęło całą naszą ojczyznę. Świadomość, że równocześnie modlą się Polacy wzdłuż całej polskiej granicy

wywołało wielkie wzruszenie i modlitewną żarliwość. Siłę tej modlitwy podkreślił proboszcz parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Jaworzynce ks. kanonik Stanisław Pindel podczas konferencji wprowadzającej do modlitwy różańcowej, przytaczając przykłady z historii Europy i Polski.

Po uroczystej koncelebrowanej Mszy św. podczas adoracji Przenajświętszego Sakramentu, z różańcami w dłoniach odmówione zostały 2 jego części w świątyni, a kolejne 2 po przerwie na poczęstunek, przygotowany przez miejscowych parafian, przed kapliczką Matki Boskiej, na zewnątrz kościoła, wśród pięknego krajobrazu Beskidu Śląskiego.

O swoich przeżyciach, po modlitwie, wypowiedzieli się małżonkowie Krystyna i Jerzy z parafii NMP Królowej Polski: „Modlitwa była doskonale zorganizowana: przekonywujące rozważania, wyjątkowo piękne kazanie ks. seniora Rafała, doskonała oprawa muzyczna zespołu góralskiego, przy-

gotowany poczęstunek dla wszystkich, przygotowane stoisko z książkami i różańcami, a wspaniały nastrój podczas tej wielkiej uroczystości wprowadził ks. proboszcz parafii św. Apostołów Piotra i Pawła. Musimy przyznać, że jesteśmy wzruszeni. Modlitwa ta na pewno będzie miała dobroczynny wpływ na ludzi. Wracamy do domu z postanowieniem trwania dalej na różańcowej modlitwie, tym bardziej, że mamy teraz różańcowy miesiąc, jakim jest październik i dzisiejsza uroczystość dobrze się wpisała w ten okres. Chcielibyśmy przeżywać więcej tak ważnych, udanych i ciekawych inicjatyw w naszym koście-

le. Dziękujemy Bogu szczególnie mocno za wspaniałą pogodę, która na pewno była wymodlona na dzisiejszą okazję”.

A pani Agnieszka Kowala z firmy „Miriam” organizująca przyjazd pielgrzymów do Jaworzynki dodała: „Dzisiejsze wydarzenie było dla mnie bardzo ważne dlatego, że mam Maryję w sercu od wielu lat. Maryi zawierzyłam całkowicie swoje życie, mojej rodziny i mojej ojczyzny. Do tego wydarzenia przygotowaliśmy się bardzo długo. Zaczęło się od wielkiej pokuty, modliliśmy się cały rok w różnych intencjach. Na wielką modlitwę pokutną pojechaliśmy trzema autokarami do Częstochowy. A teraz – „Różaniec do Granic” jest dopełnieniem wielkiej pokuty, jest to uwieńczenie naszych starań. Cała ta akcja była omodlona, odmawialiśmy nowennę w tej intencji. Od maja łączyliśmy się z ludźmi, którzy szli granicami Polski, odmawiając różaniec. Łącznie 18 osób. Zakończyli go dzisiaj. Podczas dzisiejszej uroczystości przeżyłam wielkie wzruszenie, ponieważ Polska jest moim krajem, moją ojczyzną a zawierzenie Polski, przez odmawianie różańca, Maryi jest osłoną, uszczelnieniem przed złem. Wiemy, że Polska tyle razy była już w historii ocalona przez MB. Modlitwa dzisiejsza wzmocniła nas, aby skuteczniej działać dla dobra innych. Cieszę się również, że tyle osób chciało w tej uroczystości uczestniczyć, że ukazane to było w mediach. Nastąpiła pod tym względem wielka zmiana w naszym kraju co wpływa bardzo pozytywnie na społeczeństwo, które przestało się lękać i ukrywać swoją wiarę. MB prowadzi a ludzie otwierają swoje serca i mówią o tym bez obaw. Utrwaliło się również w naszej świadomości, jak ważna jest modlitwa różańcowa i jaką ma wielką moc”.

Dzisiejsza modlitwa, w tak dużej wspólnotcie, jest odpowiedzią na zaproszenie MB do odmawiania Różańca na rzecz naszej przyszłości, naszego kraju i świata.

Tekst i fotografie: Urszula i Andrzej Omylińscy

Katowice

Różaniec do Granic

Gdy słuchałam informacji o „Różańcu do Granic” – zrodziło się we mnie pragnienie, by włączyć się w tę modlitwę. Miałam świadomość, że inicjatywa „Różańca do Granic”, zaproponowana przez osoby świeckie i zaakceptowana przez Konferencję Episkopatu Polski, jest bardzo ważną modlitwą dla Polski i świata. Nie mogłam jednak pojechać do któregoś z kościołów stacyjnych.

Udział w modlitwie wzięłam więc za pośrednictwem Telewizji Trwam, która transmitowała Msze św. z kościoła Świętego Krzyża w Zakopanem z homilią ks. abpa Marka Jędraszewskiego oraz Radia Maryja, które transmitowało całą modlitwę różańcową. Bogu niech będą dzięki za Telewizję Trwam i Radio Maryja! Dzięki tym mediom mogłam wraz z uczestnikami poszczególnych stacji brać udział we wspólnotowej modlitwie „Różaniec do Granic”.

Kazimiera Złotos

Kodeń – z Łodzi

Polska Opleciona Różańcem Świętym

Wyruszyliśmy z parafii Zmartwychwstania Pańskiego w Łodzi spod naszego kościoła o godz. 3:00, po drodze zabierając dwie grupki osób, podążając na wschód pełnym autobusem 52 osób. Duchem organizacyjnym pielgrzymki była pani Jadwiga „drogocenna perła proboszcza ks. Bogdana, w parafii”, rozmodlona, aktywna i opiekuńcza. Opiekunem duchowym i modlitewnym był Ojciec Arkadiusz, franciszkanin.

Kodeń to znane Centrum Modlitewne Matki Bożej tuż nad rzeką Bug, na granicy z południową Białorusią. Znajduje się tu Sanktuarium Matki Bożej Kodeńskiej, a gospodarzami są Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej, Królowej Podlasia, Matki Jedności. We wspólnocie są kapłani i bracia.

Miejsce naszej modlitwy w pobliżu kościoła Świętego Ducha.

Zajechaliśmy na czas, uczestnicząc w pełnym programie: 10:30 – modlitwa i Konferencja wprowadzająca; oceniano, że już na początku było ponad 6 tys. osób; 11:00 – Eucharystia; 12:00 – adoracja Najświętszego Sakramentu, i przerwa na posiłek; 14:00 – kulminacja, czyli modlitwa Pełnego Różańca Świętego; 15:30 – modlitwy na zakończenie Pielgrzymki.

Szacuje się, że w modlitwie wzięło udział ponad 10 tys. osób, najwięcej w całej Polsce. Już o zachodzie słońca, jeszcze pieszka wycieczka i zaduma nad Bugiem. Do autokaru i powrót do Łodzi, około 24:00.

Obraz Matka Boża Kodeńska. Na prośbę papieża Grzegorza I, w VI w., jako kopię rzeźby Matki Bożej, namalował abp Augustyn z Canterbury. Papież rzeźbę podarował arcybiskupowi Sewilli i dalej do Guadalupe w Hiszpanii, a obraz pozostawił w swojej kaplicy aż do czasów papieża Urbana VIII. Są dwie legendy. Obraz został zakupiony w Hiszpanii przez Mikołaja Sapię zwanego Pobożnym. Około 50-go roku życia Mikołaj ciężko zachorował bez nadziei na uzdrowienie i odbył pielgrzymkę do Rzymu modląc się przed obrazem Matki Boskiej Gregoriańskiej słynącym wieloma cudami, i Mikołaj Sapięha Pobożny został uzdrowiony. Dlatego, szaleńczo za wszelką cenę, chciał ten obraz zdobyć dla Polski i dokonał w 1630 roku brawurowej kradzieży. Swoją zbrojną grupę prowadząc po bezdrożach Italii, koło Zagrzebia, przez Węgry i Lwów do swoich włości i umieścił w Kodniu. Dlatego, obraz Matki Bożej Kodeńskiej był także tytułowany: Matka Boża Gregoriańska lub Matka Boża z Guadalupe. Kościół kodeński w 1875 został przejęty przez prawosławnych, a obraz trafił na Jasną Górę do 1927 r. W 1981 odbywały się obchody 350-lecia obrazu w Kodniu.

Bazylika Św. Anny w Kodniu. Godność Bazyliki Mniejszej nadano w 1973.

Widok na Bazylikę Świętej Anny.

Kościół został wzniesiony w okresie 1629 – 1635 w miejscu drewnianego kościoła z 1599. Złupili go Szwedzi w 1657 roku. W 1680 roku był pożar kościoła i miasta. Świątynię ponownie konsekrowano w 1686 roku. W 1875 kościół zamieniono na cerkiew prawosławną. Po odrodzeniu Polski jest świątynią rzymskokatolicką. Od 1927 roku opiekę nad kościołem pełnią Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej. W ołtarzu głównym widnieje obraz Matki Bożej Kodeńskiej, zwanej Królową i Matką Podlasia, wraz z kilkudziesięcioma portretami członków rodziny Sapiehów.

Kościół Świętego Ducha w Kodniu. Gotycki rzymskokatolicki kościół filialny parafii Św. Anny w Kodniu od 1945 roku. Świątynia została ufundowana wraz z zamkiem kodeńskim przez wojewodę nowogrodzkiego Pawła Sapiechę w 1540 roku, jako kaplica dworska rodu Sapiehów. Pierwotnie była to cerkiew prawosławną, a następnie unicka. Był przechowywany obraz Matki Boskiej Kodeńskiej. Do połowy XIX w. zawaliły się sklepienia w konstrukcji budynku. Po remoncie w okresie międzywojennym cerkiew służyła dla neounickiej parafii Św. Michała Archanioła. W latach 60. i 70. XX w. wykonano bardzo wiele gruntownych remontów dachu i fundamentów i plenerowych stacji drogi krzyżowej, teraz całość stanowi teren Kodeńskiej Kalwarii.

Zdjęcia i opracowanie Włodzimierz Wawaszczak – parafianin

marwaw@neostrada.pl

Marklowice – z Mikołowa - Śmiłowic

Od początku zaproszenie inicjatorów modlitwy na „Różaniec do Granic” potraktowaliśmy jako wezwanie do bardziej intensywnej odpowiedzi na życzenie Maryi wyrażone w Jej orędziu z Fatimy, jako próbę odpowiedzi na Jej wezwanie do pokuty i modlitwy wynagradzającej.

Wybraliśmy się całą rodziną: cztery córki z mężami, dziewięcioro dzieci w wieku od 2,5 r. do 14 lat plus ja - matka, teściowa i babka do Marklowic Górnych, oddalonych o około 50 km od naszego miejsca zamieszkania.

Udział 600 osób najpierw we Mszy św. a potem w modlitwie różańcowej u granic wywarł na nas wielkie wrażenie.

Odczuliśmy najpierw łączność z naszymi przodkami, którzy zawsze w czasach niepewności uciekali się - poprzez Maryję - do Boga.

Żarliwie więc modliliśmy się za naszą ojczyznę by rodziny w niej stawały się normalne - bez

rozwodów, aborcji, alkoholizmu, narkomanii, gender.

Stojąc u granic polecaliśmy też Panu Bogu Europę „ojczyznę ojczyzn”, która przecież „chrześcijańskie ma imię”, by tego imienia nie tylko się nie wypierała, ale je na nowo z miłością uznała.

Patrząc na moje wnuki przesuujące paciorki różańca modliłam się, aby i oni i ich potomkowie czynili tak zawsze, przez całe swoje życie.

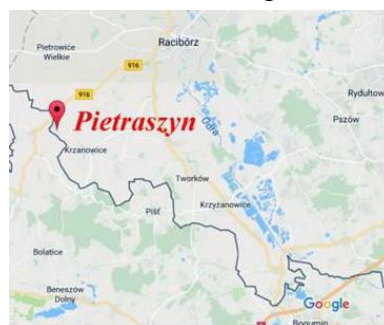
Nina Miazgowicz

Pietraszyn – z Kielc i Gliwic

O inicjatywie p.n. „Różaniec do Granic” dowiedzieliśmy się z mediów.

Od kilku lat mamy doświadczenie skuteczności modlitwy różańcowej. Wierzymy, że nasze małżeństwo ocalało dzięki Maryi. Sakrament małżeństwa zawieraliśmy w dzień wspomnienia obowiązkowego Najświętszej Maryi Panny Różańcowej 7 października 39 lat temu. Wybierając wtedy ten termin nie mieliśmy pojęcia, że to święto Matki Bożej Różańcowej i jej zwycięstwa. Dla nas był to dzień odpowiadający okolicznościom i naszym potrzebom, nie kojarzyliśmy tego faktu, mimo iż byliśmy oboje tzw. katolikami praktykującymi.

Zrodziło się w nas pragnienie: jedziemy! Gdzie? Oczywiście, tam gdzie poznaliśmy się, tam, gdzie pośród bardzo nam bliskich osób, nie tylko z najbliższej rodziny, ale również w środowisku akademickim, a przede wszystkim wśród – dziś mamy odwagę powiedzieć: przyjaciół z duszpasterstwa akademickiego, gdzie wzrastała najpierw nasza przyjaźń, a po ukończeniu nauki miłość prowadząca do małżeństwa.

Wyruszyliśmy z Kielc, gdzie mieszkamy od 39 lat, do Pietraszyna (leży koło Raciborza na granicy polsko-czeskiej) przez Gliwice, Stację

zapraszając na wspólną modlitwę tych, z którymi w tamtym okresie i dzisiaj jesteśmy najbardziej związani więzami przyjaźni. To wątek osobisty, na który, nakłada się o wiele ważniejszy wątek społeczny.

Nastaly czasy naporu ogromnej demoralizacji, które można określić: „zło” nazywa się „dobrem”, a „dobro”, „złem”. Nie jesteśmy na tyle silni by

pokonać szatana, jedynie modlitwa, wspólna modlitwa, oraz oręż, który otrzymaliśmy z ręki Maryi jest w stanie obronić nas i rodzące się pokolenia od zakusów diabła. Zniszczenie gospodarcze można przędzej, czy później odbudować. Natomiast spustoszenie moralne, jak pokazuje historia, jest bardzo trudno, a nawet niemożliwe.

Pietraszyn – dawne przejście graniczne – Tutaj odmawialiśmy różaniec.

KOŚCIÓŁ P.W. ŚW. BARBARY W PIETRASZYNIE, ST. BARBARA'S CHURCH IN PIETRASZYN, DIE ST. BARBARA-KIRCHE IN KLEIN PETERWITZ, KOSTEL SVATÉ BARBORY V OBCI PIETRASZYN – filialny parafii Krzanowice, zbudowany w latach 1930-31, jedyny obiekt w stylu kubiistycznym na terenie powiatu raciborskiego.

Msza św. odprowadzana przez proboszcza parafii św. Wacława w Krzanowicach - Tomasza Gierga.

Oznakowanie drogi po stronie czeskiej.

Różaniec prowadzi wikary parafii św. Wacława w Krzanowicach ks. Grzegorz Dominik – drugi ksiądz z sąsiedniej parafii.

Modlący się – widać prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Grzywnę z żoną Ewą.

Wybraliśmy Pietraszyn również dlatego, że był małutki i zgłoszeń na stronie było bardzo mało. W momencie naszego wpisu zarejestrowanych było tylko 70 osób. Spotkało nas, jak i wszystkich, którzy tam przyjechali bardzo serdeczne przyjęcie, zarówno ze strony księdza proboszcza jak i mieszkańców. Przygotowano dla przybywających nawet herbatę i namioty na wypadek deszczu. Namioty

się przydały, herbata również. Pogoda można powiedzieć dopisała. Niebo się wypogodziło, choć jak jechaliśmy przez Gliwice i Stanicę padał silny deszcz. W Pietraszynie było nas około 300 - 400 osób. Kościół św. Barbary w Pietraszynie jest małej. Jest kościołem filialnym parafii św. Wacława w Krzanowicach. Tak na marginesie: do Pietraszyna przyjechały jeszcze dwa samochody z okolic Kielc. Jakież było nasze zdziwienie, gdy w jednym z nich rozpoznaliśmy znajomych z początkowych lat naszego małżeństwa. Trzeba było „różańca do granic” by się znowu spotkać.

Od lewej: Stefan Rędzioch (Kielce), Anna Popławska (Gliwice), Elżbieta Rędzioch (Kielce).

Wieczór spędziliśmy z przyjaciółmi, wdzięczni Bogu i Maryi za to, co wszyscy otrzymaliśmy w tym dniu.

*Elżbieta i Stefan Rędzioch (Kielce)
Zdjęcia Tadeusz Molędzki (Gliwice)*

Rowy – z Sierakowic (Kaszuby)

Pojechałem z mojej parafii św. Marcina w Sierakowicach na Kaszubach, aby wziąć udział w tym wielkim i niezapomnianym modlitewnym wydarzeniu.

Rano rozdział do autokarów. Na kamizelkach napis: DIAKONIA PORZĄDKOWA.

Na zachód w kierunku Rowów szły całe rodziny.

Z różańcem bez problemów. *W porywach wiatru i z szumem fal, Z różańcem w dłoniach idziemy w dal.* Na kurtce napis: *Nie ma w życiu problemu, którego nie można rozwiązać za pomocą różańca. Siostra Łucja z Fatimy.*

Wracamy

Jerzy Poleszczuk

Tuchów

Różaniec do Granic

Pomysł, aby opłacać modlitwą Różańcową granice Polski, miał wymiar wchodzący w posłanie papieża Franciszka „Idźcie i głoscie”. Modlitwa Różańcowa o pokój na granicach Pol-

ski, to wielkie oddolne wezwanie modlitewne do wszystkich Polaków na całym świecie i nie tylko, ale do wszystkich wiernych na całym świecie. Tak to odebrały katolickie grupy modlitewne w różnych państwach, które łączyły się w modlitwie Polaków. Modlitwę poparł Episkopat Polski i wielu biskupów i proboszczów w parafiach, ale nie wszyscy. Niektórzy w modlitwie dopatrywali się wydzwiku politycznego, przeciw uchodźcom, wyrażając to publicznie. Ja w tym czasie byłem w parafii w Tuchowie. Jest to daleko od granicy, ale część wiernych z Tuchowa wyjeżdżała nad granicę Polski ze Słowacją. Część wiernych modliła się w kościele na Różańcu w łączności z tymi, którzy oplatali granicę Polski. Pomysł wspaniały, który może łączyć, bo modliły się całe rodziny, może pociągać nawet osoby, które już powoli zapomniały o kościele i modlitwie, ale taka mobilizacja sprzyja wciąganiu wszystkich katolików. Czy została dobrze wykorzystana do ewangelizacji przez hierarchię kościelną. Myślę, że nie, bo nie było jedności wśród pasterzy Kościoła, a to bardzo demoralizuje i odstrasza wiele osób od Kościoła, zwłaszcza tych słabej wiary. Wzorem Polski teraz mobilizują się Włosi, Hiszpanie, Portugalczycy. Myślę, że z modlącymi był najwyższy Pasterz - Jezus Chrystus i Duch Święty, bo inaczej nie można by tej modlitwy tak zorganizować.

Jan Mikos

Tylicz – z Krynicy-Zdroju

Przebywając w sanatorium w Krynicy-Zdroju (Sanatorium „Patria” należącym kiedyś do słynnego śpiewaka Jana Kiepurę) dowiedziałem się, że parafia Tylicz odległa o 6 km od Krynicy organizuje udział w „Różańcu do Granic”, jako że graniczy ze Słowacją.

W drodze do granicy.

Wraz z dwoma innymi pensjonariuszami pojechaliśmy samochodem osobowym w pobliże granicy i tam dołączyliśmy się do bardzo licznego orszaku (ok. 3 tys. ludzi), który śpiewając wszystkie części Różańca zmierzał drogą krajową 75 do przejścia granicznego ze Słowacją. Na samej granicy odmówiliśmy wspólnie ostatnią tajemnicę. Potem było krótkie rozważanie i błogosławieństwo kapłańskie. Pielgrzymi z różnych parafii Diecezji Tarnowskiej wracali podstawowymi autokarami a miejscowi wrócili do Tylicza na piechotę (ok. 7 km).

Na granicy – tablice przy drodze: 1) SLOVENSKO, 2) Rzeczpospolita Polska Granica Państwa. Po lewej baner „Różańca do Granic”.

W innym dniu byłem w Tyliczu turystycznie. Warto tam jechać ze względu na wspaniałe kościoły (zabytkowy i nowy oraz cerkiew) a przede wszystkim Dróżki Maryjne i Golgotę.

Więcej zdjęć z „Różańca do Granic” pod adresem:

<http://www.odkryjtylicz.pl/blog.html?post=rozaniec-do-granic-zaproszenie>

Piotr Witkowski

Ustroń

W Ustroniu diecezja wyznaczyła dwie parafie na „Różaniec do Granic” na 07 października br. a mianowicie:

- 1) Parafię Dobrego Pasterza (Ustroń Polana),
- 2) Parafię św. Klemensa (Ustroń centrum).

Kościół pw. Dobrego Pasterza położony jest najbliżej granicy państwa przebiegającej przez Wielką Czantorię. Po uroczystościach w kościele uczestnicy mogli albo wjechać kolejką krzesłkową „Czantoria” na szczyt graniczny, albo wejść na piechotę (młodzi, a także starsi z dobrą kondycją), albo wjechać samochodem na parking pod Małą Czantorią (już bardzo blisko granicy) a stamtąd podejść na Dużą Czantorię.

Ja uczestniczyłem w „Różańcu do Granic” w mojej parafii św. Klemensa.

W przepięknie odrestaurowanym kościele wierni zbrali się na modlitwie, konferencji, eucharystii i adoracji Najświętszego Sakramentu. Ludzi było bardzo dużo, nie wszyscy mogli zmieścić się w świątyni (podobne tłumy ale o wiele mniejsze gromadzą się na przykład z okazji odpustu parafialnego). Parking przy kościele, a także wszystkie okoliczne uliczki i place były szczelnie zajęte przez autokary i samochody, którymi przyjechali wierni na „Różaniec do granic”.

Mszę świętą koncelebrowało kilku kapłanów z parafii św. Klemensa a także inni duszpasterze, którzy przyjechali do Ustronia ze swoimi parafiami. Osoby nie mające różańców, mogły je otrzymać w darze od brata z klasztoru Ojców Dominikanów w Ustroniu Hermanicach. Różańce te (ponoć cały worek) zostały przywiezione z Lednicy.

Po uroczystościach w kościele, w sali parafialnej (w okresie wakacyjnym jest to stołówka dla oazowiczów) można było się posilić przy kawie i herbacie.

Następnie wierni w radosnej procesji wraz z kapłanami przeszli z kościoła do Amfiteatru w parku zdrojowym. W procesji niesiona była figura M.B. Fatimskiej, a także śpiewane były pieśni religijne. Wyróżniała się tu duża grupa dzieci w kolorowych strojach z balonikami.

Każdą z czterech części różańca prowadził kapłan z jedną rodziną ze swojej parafii; dzięki temu modliliśmy się wspólnie z wiernymi i kapłanami z czterech różnych parafii Ustronia.

Pogoda była łaskawa, prześwitywało słońce a nasze serca przepelniała radość, że dane jest nam uczestniczyć w tak ważnym i podniosłym wydarzeniu.

Wielkie dzięki dla pomysłodawców „Różańca do Granic” a także dla współorganizatorów, opiekunów, pomocników i wszystkich innych ludzi dobrej woli.

Szczęść Boże

Lesław Zakrzewski

Wadowice

Od 6 do 8 października 2017 r. w Wadowicach u Karmelitów Bosych odbywały się rekolekcje członków i sympatyków Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Gliwickiej.

Ponieważ termin rekolekcji zbiegł się z terminem *Różańca do granic*, uczestnicy rekolekcji, z inicjatywy pani Heleny Goc, mogli włączyć się w ogólnopolską modlitwę. W kaplicy Domu Re-

kolekcyjnego pani Helena poprowadziła, w sobotę w święto Matki Boskiej Różańcowej od godz. 14.00, część chwalebną Różańca św., poprzedzając każdą z tajemnic odczytaniem tekstu, przygotowanego do przekazania przez lektora w grupach modlących się na granicy. Po zakończeniu wspólnej modlitwy prowadząca zachęciła uczestników do odmówienia już indywidualnie pozostałych części Różańca.

Andrzej Cholewa

Wisła – z Gliwic

Jechaliśmy z pielgrzymką zorganizowaną przez parafię Podwyższenia Krzyża Świętego w Gliwicach. Poszczególne grupy dojechały do kościoła stacyjnego pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Po powitaniu została odprawiona Eucharystia i uczestniczyliśmy w adoracji Najświętszego Sakramentu.

Po krótkiej przerwie nastąpił wymarsz w kierunku granicy z Republiką Czeską. Około 3-kilometrowy marsz przez uzdrowisko Wisła zakończył się dojściem do kościoła Salezjanów pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej.

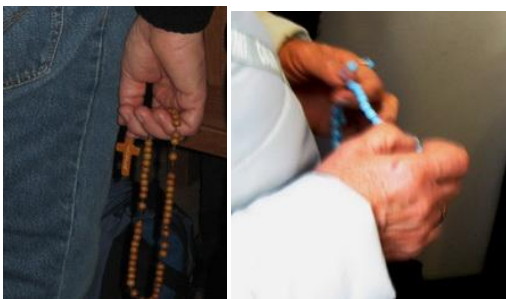
W tym kościele odmówiliśmy modlitwę różańcową.

Most nad Wisłą.

Kościół Salezjanów pod wezwaniem Matki Bożej Częstochowskiej.

Modlitwa różańcowa w kościele Salezjanów.

Na zakończenie odśpiewaliśmy Boże coś Polskę i Apel Jasnogórski.

Dorota i Czesław Olszewscy

Zabrze

Modlitwa różańcowa w ramach inicjatywy „Różaniec do Granic” odbyła się także w Zabrzu, w kościele św. Anny. Pierwszą część Różańca odmówiono po porannej Mszy św., drugą i trzecią po Koronce do Miłosierdzia Bożego o godz. 15 (7 X Koronka była w intencji Synodu w naszej Diecezji), a czwartą przed wieczorną Mszą św. W modlitwie uczestniczyli członkowie zabrzańskej sekcji KIK w Katowicach.

Wojciech Pillich

Zebrzydowice – z Gliwic

Refleksje z uczestnictwa

w „Różańcu do Granic” w Zebrzydowicach

Ani modlitwa różańcowa, ani odmawianie litanii nigdy nie należały do moich „ulubionych” form modlitewnych. Przy tych formach miałem zawsze kłopoty z należyтым skupieniem się i uzyskaniem właściwej atmosfery modlitewnej. Z tego względu w miarę regularny udział w nabożeństwach majowych i różańcowych pamiętam jedynie z lat szkolnych, zwłaszcza wtedy, gdy byłem ministrantem w parafii Św. Wojciecha w Mikołowie – miejscu mojego urodzenia.

Niemniej, kiedy media doniosły o organizacji „Różańca do Granic”, mając nawet świadomość, że trzeba będzie modlić się wiele dziesiątek, nie miałem żadnych wątpliwości, że w tej modlitwie trzeba koniecznie uczestniczyć. Dlaczego?

Z biegiem ostatnich lat przeraża mnie świadomość, że Europa odchodzi od swoich chrześcijańskich korzeni, niszcząc swoją tradycję, mentalność, etykę i obyczaje. Ta zaraza dochodzi niestety również do Polski, choć na szczęście na razie sytuacja nie jest jeszcze tragiczna. Uważam wszakże, że ciąży na nas obowiązek zmanifestowania Europie i Światu, że tylko z Bogiem i Maryją czeka nas rozsądna przyszłość. Dlatego udział w „Różańcu” uważałem za swój obowiązek.

Pytają: dlaczego „do granic”? Od pierwszego anonusu uważałem, że ta akcja nie jest wymierzona przeciw komukolwiek, więc późniejsze komentarze, że był to akt islamofobiczny, czy ksenofobiczny również uważam za bzdurę. Wymowę tego, że „Różaniec” odbywał się przy granicach odczytywałbym tak, że był to ludzki mur na granicach symbolizujący to, że nie wpuścimy z zewnątrz panujących w świecie niebezpiecznych, ale zaraźliwych tendencji. Skoro tzw. elity, zarzucając nam islamofobię wywołały pośrednio problem tzw. uchodźców, to stanowczo trzeba odpowiedzieć tak: to co się teraz dzieje ma zdecydowanie charakter,

świadomie wywoływanej wojny religijnej. Celem pewnych ośrodków jest wykarczowanie do końca chrześcijańskiej tradycji Europy. Wpuszczony świadomie islam jest tu tylko narzędziem, które ma zniszczyć resztki chrześcijaństwa. Nie byłoby islamistów, to byłiby inni barbarzyńcy.

W tym tkwi jeszcze głębszy, symboliczny sens ludzkiego łańcucha u granic: my w naszym kraju Boga i Maryi i naszych tradycji będziemy bronić. Więc jest to obrona, a nie atak.

Siadłem więc do komputera, by w tej – nota bene: znakomicie zorganizowanej akcji – się zarejestrować. Początkowo z lenistwa chciałem autostradą A1 dojechać do Chałupek, ale kiedy zauważyłem, że w tamtejszej parafii było już zarejestrowanych ponad 1700 osób postanowiłem poszukać mniej zatłoczonej parafii. W mojej obecnej kondycji unikam tłoku. Poszukałem więc czegoś w pobliżu i wybór padł na Zebrzydowice.

Wyciągnąłem mój kupiony kiedyś w Ziemi Świętej różaniec, wrzuciłem do auta składane krzeselko i pojechałem. Różaniec odmawialiśmy na placu przy stacji kolejowej. Proboszcz zebrzydowickiej parafii powiedział żartem, że za PRL Zebrzydowice były oknem na świat, bo jako graniczna stacja kolejowa żegnały ludzi opuszczających Polskę na zawsze. My tu zostajemy.

7 października 2017 Zebrzydowice okazały się również „Oknem na Maryję”.

Krzysztof Gosiewski

Temat opracował Stanisław Waluś

snoarmiejców wkroczyło do Polski od wschodu. (...) Niemcy na terenach okupowanych zamieniali kościoły w stajnie, magazyny wojskowe, a nawet w latryny. W części okupowanej przez Sowieców również konfiskowano majątki kościelne, zamykano kościoły, tak że – jak alarmował prymas August Hlond – „w całym Związku Sowieckim nie odprawia się ani jedna Msza św.” (...)

Zachowywanie Bożych przykazań jest podstawowym wymogiem nauki Pana Jezusa i nauczania Kościoła. Św. Jakub Apostoł w dzisiejszym drugim czytaniu zachęca: „Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie” (Jk 1,22). (...)

Historia pokazuje i wciąż na nowo potwierdza, że jeśli ludzie zachowują prawo Boże, jeśli parlamenty uchwalają prawo wyrastające z prawa Bożego, jeśli rządy i instytucje kierują się prawem Bożym, to jest budowany lepszy świat, świat bez wojen, świat sprawiedliwy, świat bez niszczenia drugich, świat bez okradania i afer typu Amber Gold. (...)

Jeśli Kościół sprzeciwia się dziś tak wyraźnie liberałom i relatywistom etycznym, potomkom liberałów oświeceniowych, to po, żeby świat, ludzkość uchronić od nowej katastrofy.

Homilia na terenie byłego obozu Koncentracyjnego Gross-Rosen w Rogoźnicy, 2 września 2012, str. 194-197

Wybrał Stanisław Waluś

Warto przeczytać szczególnie

Polsko, uwierz w swoją Wielkość
Głos biskupów w sprawie Ojczyzny 2010-15
Biały Kruk, Kraków 2015
www.bialykruk.pl
Tel. do wydawnictwa: 12 254 56 02, 12 260 32 90

Rozdział 4 Świat nieludzki

Bp Ignacy Dec

Gardzący Bogiem gardzą i człowiekiem

(...) 1 września 1939 r. runęła na Polskę niemiecka nawałnica. (...) Sytuacja naszej Ojczyzny stała się jeszcze bardziej tragiczna, gdy po przeszło dwutygodniowej, rozpaczliwej, ale i bohaterskiej obronie przez Niemcami, 17 września ponad milion kra-

Rekolekcje w Wadowicach

Grupa członków i sympatyków byłego już Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Gliwickiej (członkowie byłego Stowarzyszenia mogą działać obecnie w innej formule – np. jako koła przy parafii) spotkała się od 6 do 8 października 2017 r. na tradycyjnych, jesiennych rekolekcjach w Domu Rekolekcyjnym Karmelitów Bosych w Wadowicach. Rekolekcje prowadził ks. Janusz Czenczek, egzorcysta i penitencjarz katedralny Diecezji Gliwickiej, a jednocześnie krajowy koordynator księży egzorcystów z ramienia KEP. Rekolekcje, jak zawsze, perfekcyjnie zorganizował, z ogromnym zaangażowaniem i determinacją, pan Paweł Stempski. Przedmiotem rekolekcji były zagadnienia związane z pierwszym przykazaniem Bożym. Uczestnicy rekolekcji wysłuchali m.in. konferencji zatytułowanych *Cześć należna Panu Bogu, O źle pojętej czci Pana Boga (konferencja dwuczęściowa), Kult Maryi, Aniołów*

i Świętych. Program rekolekcji obejmował także udział każdego dnia w Mszy św. oraz w adoracji Najświętszego Sakramentu. Odmawiano modlitwy z Liturgii godzin (każdy z uczestników otrzymał przygotowany wcześniej przez pana Mieczysława Karaczyna czterdziestokilkustronicowy wydruk), Koronkę do Miłosierdzia Bożego i Różaniec św. Można było przystąpić do Sakramentu pokuty i pojednania. Był czas na zadawanie pytań i swobodną rozmowę (również na tematy niekoniecznie związane z konferencjami rekolekcyjnymi) z Księdzem rekolekcjonistą. Wielu z tej możliwości chętnie skorzystało; problemów ze znalezieniem „wspólnego języka” nie było. Był także czas na rozmowy integrujące uczestników rekolekcji, którzy po wielokrotnym już udziale w rekolekcjach stali się „starymi, dobrymi znajomymi”.

Na wirydarzu klasztoru Karmelitów Bosych w Wadowicach.

Zdecydowano, że kolejne rekolekcje, wiosenne, rozpoczną się w piątek, przed niedzielą Palmową 2018 r. Do udziału w tych rekolekcjach pan Paweł Stempski wszystkich serdecznie zaprosił. Dziękując zaś ks. Januszowi, zastrzegł, że niczego nie sugeruje, ale łatwo zauważyć, że omówione zostało pierwsze przykazanie, a przykazań jest dziesięć.

Andrzej Cholewa

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Młodzi mężczyźni informują z głośnika: „zbieramy podpisy przeciw aborcji” – most na Białej w Bielsku Białej – 27 X 2017 r. *zdjęcie Stanisław Waluś*

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Rok Reformacji

w województwie śląskim

Wydawca: Regionalny Ośrodek Kultury w Bielsku-Białej
Zdjęcia: archiwum Wydawnictwa Augustana i Muzeum Górnośląski Park Etnograficzny
Druk: OW Augustana, Bielsko-Biała

Kalendarium

20.10.2017-29.04.2018 Katowice Muzeum Śląskie. Wystawa „Dziedzictwo kulturowe Reformacji na Śląsku” (tytuł roboczy). Org.: Muzeum Śląskie w Katowicach

Październik – grudzień 2017 Chorzów. Wystawa „Wyroczeni ewangelickie”. Org.: Muzeum Górnośląski Park Etnograficzny w Chorzowie

Strona internetowa reformacja2017.slaskie.pl

Jestem katolikiem i Polakiem

**- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary
w polskich sklepach**

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

Kocham ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię i dla niej.

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część XXIV

Nie pójdziemy na kompromis

Obrady Komisji Krajowej odbyły się w dniach 23-24 października w Kopalni Soli w Wieliczce. (...) „Komisja Krajowa NSZZ Solidarność niezmiennie stoi na stanowisku, że zgodnie projektem komitetu obywatelskiego inicjatywy ustawodawczej ograniczenia handlu w niedzielę, którego Solidarność jest częścią, ograniczenie ma dotyczyć wszystkich niedziel. Jest to spójne

z deklaracjami Prawa i Sprawiedliwości z ostatniej kampanii wyborczej o oddaniu niedzieli pracownikom oraz wcześniejszymi działaniami tej partii, która jako ugrupowanie opozycyjne kilka lat temu zgłosiło swój własny projekt poselski zakładający zakaz handlu we wszystkie niedziele” - czytamy [w stanowisku]. (...) W kontekście podtrzymywania nadziei rozbudzonych w narodzie polskim metropolita krakowski zaapelował do Solidarności, aby nie ustała w walce o ograniczenie handlu w niedziele. – Batalia o wolne niedziele NSZZ Solidarność toczy się od kilku już lat. Niedziela Boża i ludzka, ale też odwrotnie: niedziela ludzka i przez to Boża. Ten święty dzień, który ma być dniem rodziny, wolności, radości, odprężenia, jest wielkim celem, który za wszelką cenę trzeba odzyskać – zaznaczył. (...)

Izabela Kozłowska, Tygodnik Solidarność, nr 44 (1506), 3 XI 2017, str. 10-12

Solidarność karci PiS

- To nie jest już projekt obywatelski, to jest projekt Prawa i Sprawiedliwości – tak Piotr Duda, przewodniczący NSZZ Solidarność, skomentował przyjęty przez sejmową Komisję Polityki Społecznej i Rodziny projekt ustawy ograniczającej handel w niedziele. (...)

Izabela Kozłowska, Tygodnik Solidarność, nr 44 (1506), 3 XI 2017, str. 13-14

Spór o handel w niedziele

Sejmowa Komisja Polityki Społecznej i Rodziny przyjęła projekt ustawy ograniczający handel w niedzielę. (...) Obecny projekt zakłada, że handel ma być dozwolony w drugą i czwartą niedzielę miesiąca oraz w dwie kolejne niedziele poprzedzające dzień Bożego Narodzenia. Będzie można również handlować w niedzielę bezpośrednio poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy. Poszerzony został także katalog placówek, które byłyby wyłączone z zakazu handlu w niedzielę. (...) Zakaz handlu w niedziele i święta obowiązuje w Niemczech i Austrii. Znaczące ograniczenia istnieją także w Belgii, Francji, Holandii i Luksemburgu. (...)

Andrzej Grajewski, Gość Niedzielny, nr 44, rok XCIV, 5 XI 2017, str. 5

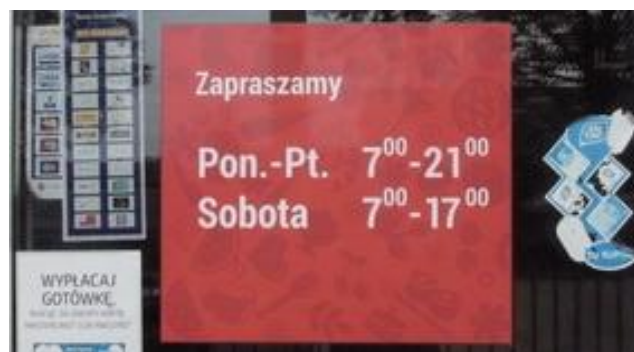
Moim zdaniem

Oby nie było gorzej niż za komuny

Jeśli już trzeba iść na kompromis, to moim zdaniem można się zgodzić tylko na dwie pracujące niedziele – jedną przed Wielkanocą i jedną przed Bożym Narodzeniem – jak to było za komuny.

Stanisław Waluś

Pozytywny przykład

Pawilon Ziemowit prowadzony przez Społem – Gliwice ul. Grottera – zdjęcia 8.09.2017 r.

Stanisław Waluś

W dni święte zamknięte

Wbrew obiegowej opinii, nie wszystkie sklepy handlują w niedziele. (...)

Sklep spożywczo-przemysłowy Chatka w Rzeszowie działa od wielu lat. Prowadzi go Łukasz Wajda. (...) Jestem pewien, że gdy się jest wiernym zasadom, ufa się Bogu, to Pan błogosławi. Bez Niego żadne moje wysiłki nie miałyby sensu – mówi pan Łukasz. (...)

- Zawsze pracowaliśmy od poniedziałku do soboty. Kierujemy się przykazaniem Bożym, że dzień święty należy świecić – mówi Małgorzata Smolak, właścicielka kilku sklepów. (...)

Ale też naszym klientom podoba się, że szanujemy niedziele i święta. Jest duża grupa klientów, którzy właśnie z tego względu wybierają nasze sklepy. I chętnie do nas wracają – mówi pani Stanisława. (...)

W całej Polsce na pewno jest sporo sklepów zamkniętych w niedziele – zarówno małych, rodzinnych, jak i należących do ogólnopolskich sieci handlowych. Pokażcie się, napiszcie o swoich doświadczeniach, przyslijcie zdjęcie na adres: redakcja@gosc.pl.

Agata Puścikowska, Gość Niedzielny, nr 41, rok XLIV, 15 X 2017, str. 40-41

Nasze Rocznice

Grudzień

150 lat temu (13 grudnia 1867 r.) we Francji zmarł Artur Grotter, wybitny artysta malarz.

145 lat temu (2 grudnia 1872 r.) zmarł Wincenty Pol, piewca piękna polskiej ziemi oraz ojczystych dziejów.

110 lat temu (13 grudnia 1907 r.) urodził się w Krościenku Niżnym koło Krosna ks. Władysław Findysz - pierwszy polski męczennik komunizmu. Beatyfikowany 19 czerwca 2005 r. podczas III Kongresu Eucharystycznego w Warszawie.

105 lat temu (2 października 1912 r.) w Ambatuwuri na Madagaskarze zmarł Jan Beyzym, jezuita, który swoje życie poświęcił trędowatym. 18 sierpnia 2002 r. na krakowskich Błoniach Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił jego beatyfikację.

95 lat temu (9 grudnia 1922 r.) pierwszym prezydentem Odrodzonej Polski został wybrany przez Zgromadzenie Narodowe Gabriel Narutowicz.

90 lat temu (7 grudnia 1927 r.) w Niepokalanowie odbyło się poświęcenie nowo zbudowanego klasztoru oo. franciszkanów.

75 lat temu (3 grudnia 1942 r.) w konspiracyjnym Biuletynie Informacyjnym Armii Krajowej Pełnomocnik Rządu Emigracyjnego na Kraj informował o ustanowieniu Kierownictwa Walki Cywilnej, ważnego organu administracyjnego Polskiego Państwa Podziemnego

Wybrała Barbara Kwaśnik

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2017

Listopad: Intencja ewangelizacyjna: Aby chrześcijanie w Azji, dając świadectwo Ewangelii swoimi słowami i czynami, przyczyniali się do dialogu, pokoju i wzajemnego zrozumienia, zwłaszcza z wyznawcami innych religii.

Grudzień: Intencja powszechna: Aby osoby starsze, wspierane przez rodziny i przez wspólnoty chrześcijańskie, współpracowały, wykorzystując mądrość i doświadczenie w przekazywaniu wiary i wychowywaniu nowych pokoleń.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaajczyzne.pl>

Abp M. Jędraszewski dołączył do Krucjaty Różańcowej za Ojczyznę

25 sierpnia, w wigilię święta Matki Boskiej Częstochowskiej, kiedy mieliśmy na Jasnej Górze comiesięczne czuwanie, do Krucjaty Różańcowej za Ojczyznę przystąpił J.E. Abp Marek Jędraszewski, Metropolita Krakowski. Bogu niech będą dzięki! Raz w miesiącu, zawsze z ostatniego piątku miesiąca na sobotę, organizowane są nocne czuwania modlitewne na Jasnej Górze Krucjaty Różańcowej za Ojczyznę dla wszystkich Polaków w kraju i za granicą. (...) Osoby, które chcą wziąć udział w Czuwaniu lub chcą pomóc w organizowaniu wyjazdu prosimy o kontakt:

<http://krucjatarozancowazaajczyzne.pl/>. Zapraszamy!

Kurier Wnet, nr 40, X 2017,

Wielkopolski Kurier Wnet, nr 40, X 2017, str. 2

Zmarli w ostatnim czasie

W ramach przeglądu prasy w Telewizji Republika osoba prowadząca przedstawiła krótko zestawienie wspomnień o osobach zmarłych w Gazecie Polskiej Codziennie i w Gazecie Wyborczej. Zbiory te różniły się między sobą, miały jednak część wspólną.

W biuletynie „Dłatego” informowałem o osobach zasłużonych, o których wspomnienia były zamieszczone w czytanej przeze mnie prasie. Ale nie o wszystkich wspominałem, np. nie ująłem Wojciecha Jaruzelskiego. Ograniczona objętość miesięcznika „Dłatego” spowodowała, że podawane informacje będą obecnie znacznie krótsze i rezygnuję z przytaczania tytułów z Internetu. Wystarczy w przeglądarce wpisać zmarł NN lub NN nie żyje i wyświetla się dużo adresów, pod którymi można znaleźć informacje o zmarłym. Ostatnie zestawienie ukazało się w biuletynie kwietniowym z 2017 r. Niektórym osobom poświęć więcej miejsca – nie będą to księża biskupi, osoby o dużym dorobku naukowym, wybitni aktorzy, ... ale osoby mniej znane, które mogą być wzorem aktywnego, uczciwego, przeżytego z Bogiem życia dla czytelników „Dłatego”.

22 kwietnia 2017 r. zmarł Wiktor Pyrkosz

Zmarł aktor Witold Pyrkosz

<http://gosc.pl/doc/3830731.Zmarl-aktor-Witold-Pyrkosz>

Zmarł Witold Pyrkosz

Niedziela, nr 18, 30 IV 2017, str. 7

30 kwietnia 2017 r. zmarł Alojzy Szablewski

Nie mogłem zdezerterować!

Adam Chmielecki, Tygodnik Solidarność, nr 19, (1481), 12 V 2017, str. 7

27 kwietnia 2017 r. zmarła Eugenia Brożyniak

Wspomnienie o Matce

Dariusz Brożyniak, Kurier Wnet, nr 36, czerwiec 2017, Kurier Śląski, str. 2

1 maja 2017 r. zmarł Tomasz Burek

Mąż zuchwały

Barbara Gruszka-Zych, Gość Niedzielny, nr 19, rok XCIV, 14 V 2017, str. 62-63

Etyk Słowa

Bronisław Wildstein, wSieci, nr 19 (232), 8-14 V 2017, str. 80

Człowiek wieczny

Wojciech Wencel, wSieci, nr 19 (232), 8-14 V 2017, str. 92

5 maja 2017 r. zmarła Zofia Pogonowska

„Dopóki się żyje, trzeba dużo pracować i pomagać innym”. Wspomnienie o Zofii Pogonowskiej „Elce” (1929–2017)

Przyjaciele, dla których była „naszą Zosią”, w nekrologu napisali o niej: „działaczka solidarnościowa, niezłomnie walczyła o Polskę polską i katolicką, wiceprzewodnicząca Kongresu Polonii Szwedzkiej, niestrudzona organizatorka pomocy represjonowanym przez układ magdalenkowy, obrończyni Krzyża Smoleńskiego, nasz Drogowskaz i Światło”.

Niezwykła wrażliwość na ludzką biedę sprawiała, że śp. Zofia była człowiekiem czynu, akcji, działania – daleka od próżnego dyskutowania, deliberacji, polemik, pustosłowia. Dla niej zawsze liczył się konkretny człowiek. (...)

Z zapałem dystrybuowała literaturę patriotyczną i zachęcała do czytania książek historycznych. Pod różnymi protestami w obronie praw i wolności, jakie byliśmy zmuszeni zbierać w latach 2007-2015, potrafiła osobiście uzyskać nawet więcej niż tysiąc podpisów, zachęcając do nich przed kościołami, na ryneczku w Ząbkach czy na przystanku autobusowym. (...)

Wszystko, co jej pozostało po nader skromnym zaspokojeniu potrzeb osobistych (opłaty, wyżywienie, przejazd), przeznacziała stołówkom dla bezdomnych, hospicjom, niepełnosprawnym. (...)

Nie zabrakło Zosi na żadnym marszu, proteście, zgromadzeniu w obronie praw i wolności. (...)

Ks. Jerzy Banak, Iwona Niemyjska, Kurier Wnet, nr 37, lipiec 2017, str. 19

10 maja 2017 r. zmarł**Henryk Franciszek Kustra**

Kpt. Henryk Franciszek Kustra nie żyje

10 maja zginął tragicznie w wypadku samochodowym w Canberze (Australia) wielki przyjaciel Śląska i Ślązaków, kapitan Henryk Franciszek Kustra. (...)

Msza św. w intencji śp. kpt. Henryka Franciszka Kustry odbyła się 22 maja 2017 r. o godz. 16.00 w kościele Garnizonowym pw. św. Barbary w Gliwicach.

Tadeusz Puchalka, Kurier Wnet, nr 36, czerwiec 2017, Kurier Śląski, str. 2

22 maja 2017 r. zmarł Zbigniew Wodecki

Nie rezygnujcie z koncertów

Izabela Kozłowska, Tygodnik Solidarność, nr 22, 2 VI 2017, str. 51-53

Wodecki łączy pokolenia

Szymon Babuchowski, Gość Niedzielny, nr 22, rok XCVIV, 4 VI 2017, str. 64-65

Artysta z talentami na miarę świata

Piotr Iwicki, Niedziela, nr 23, 4 VI 2017, str. 55

26 maja 2017 r. zmarł Zbigniew Brzeziński

Zbigniew Brzeziński nie żyje

PF, Nasz Dziennik, nr 122 (5875), 29 V 2017, str. 9

Polityk i wizjoner

Andrzej Grajewski, Gość Niedzielny, nr 22, rok XCIV, 4 VI 2017, str. 9

Prof. Zbigniew Brzeziński nie żyje

Red., Niedziela, nr 23, 4 VI 2017, str. 9

31 maja 2017 r. zmarł kard. Lubomyr Huzar

Zmarł kard. Huzar

Andrzej Grajewski, Gość Niedzielny, nr 23, rok XCIV, 11 VI 2017, str. 6

Zmarł kard. Lubomyr Huzar

KAI, Niedziela, nr 24, 11 VI 2017, str. 7

31 maja 2017 r. zmarł Tadeusz Jedynek

Nie żyje Tadeusz Jedynek

I.K., Tygodnik Solidarność, nr 23 (1485), 9 VI 2017, str. 6

20 czerwca zmarł o. Karol Meissner OSB

Kochał i wymagał

Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik, nr 141 (5894), 21 VI 2017, str. 17

Na mnie już czas

Marcin Jakimowicz, Gość Niedzielny, nr 25, rok XCIV, 2 VII 2017, str. 24-25

Uważany był za nasze dobro narodowe

Anna Janowska, Niedziela, nr 27, 2 VII 2017, str. 30

27 czerwca 2017 r. zmarł ks. Franciszek Janczy

Nie żyje kapelan podbeskidzkiej „S”

Izabela Kozłowska, Tygodnik Solidarność, nr 27 (1489), 7 VII 2017, str. 6

Odszedł przyjaciel „Solidarności”

Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik, nr 147 (5900), 28 VI 2017, str. 12

Opracował Stanisław Waluś (ciąg dalszy w następnym numerze „Dlatego”)

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Zaproszenie

Sekcja KIK na Tysiącleciu Dolnym zaprasza na filmy, które będą wyświetlane w środy o godz. 18.45 (po wieczornej Mszy św.) w sali przy kościele pw. Podwyższenia Krzyża Św. i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych:

22.11.2017 - Bóg nie Umarł,

27.12.2017 - Ludzie Boga.

PROGRAM PIELGRZYMEK KIK NA 2018

(Organizator Jan Mikos)

7 - IV – Centrum Jana Pawła II i Bazylika Miłosierdzia Bożego w Krakowie Łagiewnikach.

25, 26, 27 maja – piątek-sobota-niedziela – Kalisz, Licheń, Grąblin.

9-24 VI – Białoruś, Katyń, Smoleńsk, Moskwa.

21-22-23 IX – Kokoszyce – rekolekcje.

17 XI – Częstochowa

Sekcja Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny zaprasza

W siedzibie KIK w Katowicach raz w miesiącu, w drugą środę, odbywają się interesujące spotkania. Od godz. 17.00 nasz kapelan ks. prof. dr hab. Józef Kozyra, biblista, odpowiada na różne pytania związane z wiarą, religią i Kościołem. O godz. 18.00 pochylamy się nad Pismem Świętym. Szczegółowe informacje podawane są w miesięcznym programie.

Sekcja Nauka-Wiara

Spotkania odbywają się w trzecią środę miesiąca o godz. 18 w sali O.O. Oblatów, Katowice-Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12 (wejście od podwórza, parter). Szczegółowe informacje podawane są w miesięcznym programie.

1% podatku na rzecz KIK w Katowicach dla wsparcia chrześcijańskiej kultury

W 2018 roku będzie można przekazywać dla KIK w Katowicach 1% należnego podatku za 2017 rok na cele statutowe KIK w Katowicach.

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2017 roku.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2017 do 30 kwietnia 2018 r.”

Msze św. pierwszopiątkowe

Godz. 19.00 w Kościele Akademickim (krypta katedry Chrystusa Króla w Katowicach) wspólne z Duszpasterstwem Akademickim.

Dyżury w siedzibie KIK

W piątki od godz. 17.00 do 18.00. Prezes - pierwszy piątek miesiąca.

Składki: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe - 10 zł. O ile to jest możliwe, składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji. Można też wpłacać naszemu skarbnikowi Małgorzacie Piechoczek (na posiedzeniach Zarządu w czwartki o 17.00 - 9.02, 9.03, 20.04, 11.05, 22.06, 14.09, 12.10, 9.11 i 14.12 lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac Ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice konto PKO BP SA XI O/Katowice 29 1020 2313 0000 3302 0124 7709

Biblioteka KIK

Czynna w godzinach dyżurów. Zapraszamy.

Informacja o Radzie Porozumienia KIK w Internecie:

<http://porozumienie.kik.opoka.org.pl>

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś (32-2381797, s.walus@data.pl). Nakład: 310 egz. Adres do korespondencji: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376.

